

INCURSIUNE

în

preistoria radioamatorismului

din

România interbelică

Editor

Inginer UNGUR FLORIAN – YO5BWQ

Dedic această lucrare tuturor hamilor români, mai vechi sau mai noi, precum și celor plecați în eternitatea SK, ca fiind un omagiu adus strădaniei și sacrificiului făcut pentru promovarea radioamatorismului românesc

Motto:

***Trecutul** nu este o arhivă, o magazie, unde scuturând praful, găsești, și azi, și mâine aceleași lucruri mai uzate, mai șterse, dar, în fapt aceleași. Trecutul trăiește e viu în amintirile noastre, trăirile noastre, în tot ce s-a întâmplat de-a lungul vremii este de datoria noastră a-l proteja pentru ca **viitorul** să nu ne uite !*

Cuvânt înainte

Fără a avea pretenția unei lucrări exhaustive, volumul de față se dorește a fi un elogiu adus celor care au deschis drumul în radioamatorismul din țara noastră începând cu primele decenii ale secolului XX.

În același context lucrarea pune în lumină contribuția deosebită pe care a avut-o și o are radioamatorismul, ca sport și hobby în rândul tineretului și nu numai.

Pe parcursul dezvoltării tehnicii radiocomunicațiilor, pornind de la primele emițătoare cu scântei și până la aparatura digitală din zilele noastre, radioamatorii au fost în permanentă legătură cu descoperirile în domeniul radioului, iar, prin experimentările lor au contribuit efectiv la dezvoltarea sistemelor de comunicații analogice, și, ulterior digitale.

Lucrarea de față se adresează deopotrivă radioamatorilor mai tineri sau celor avansați, cât și cititorilor dornici să cunoască o istorie speciică, constituind și o certificare scrisă a istoriografiei radioamatorismului din țara noastră.

În conceperea întregii lucrări s-au avut în vedere sursele istorice scrise, reproduceri ale documentelor vremii, precum și mărturiile scrise ale radioamatorilor de-a lungul timpului.

Autorul

CUPRINS

CAPITOLUL I

Contextul istoric al evoluției radioamatorismului în Europa până la declanșarea primului război mondial (1914) ... pag. 6

CAPITOLUL II

Apariția emisiunilor de amatori după înfăptuirea României Mari (1918) și până la constituirea Asociației Amatorilor Români de Unde Scurte din România (martie 1936) pag. 14

CAPITOLUL III

Dezvoltarea mișcării de radioamatori în România după constituirea A.A.R.U.S (1936) și până la declanșarea celui de-al doilea război mondial (1939) pag. 43

BIBLIOGRAFIE DE REFERINȚE pag. 61

CAPITOLUL I

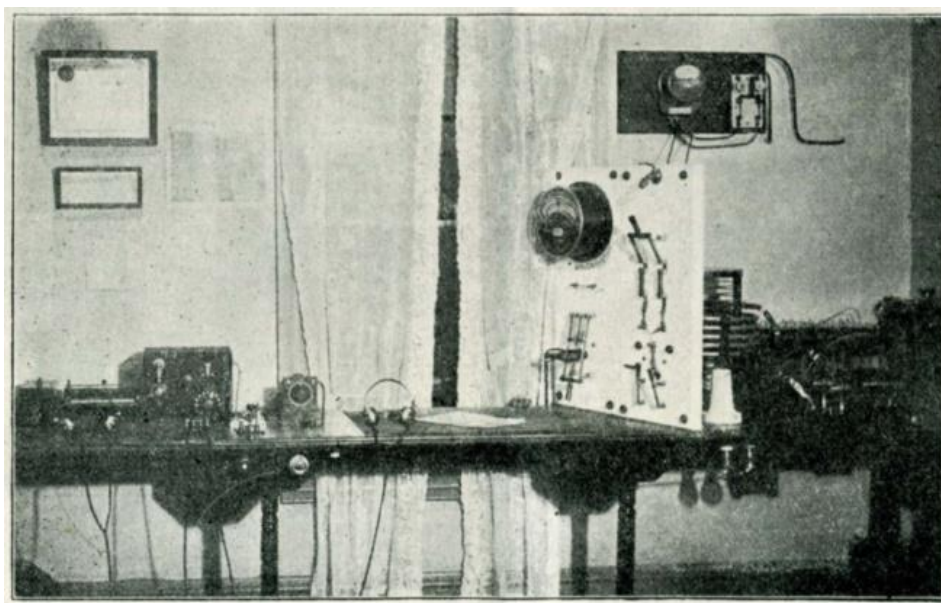
Contextul istoric al evoluției radioamatorismului în Europa până la declanșarea primului război mondial (1914)

Dezvoltarea impetuoasă a descoperirilor tehnice de la finele secolului XIX au marcat începutul unui nou secol de cercetări asidue și descoperiri epocale pentru întreaga omenire.

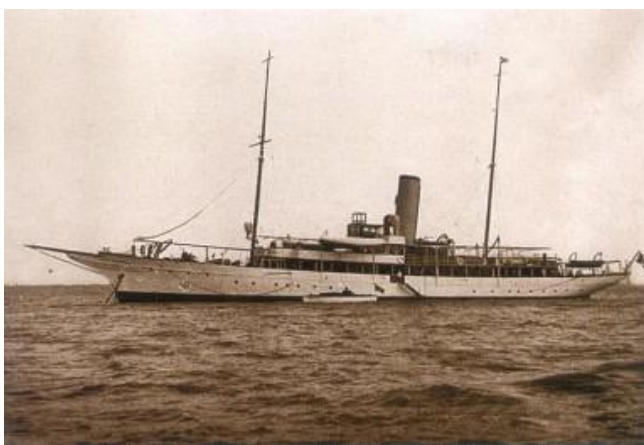
În acest context, pe palierul descoperirilor în domeniul comunicațiilor, inventarea radioului a însemnat un nou mod, unic în felul său, de a contribui la depășirea granițelor cunoașterii, și implicit, la dezvoltarea societății în ansamblul ei.

Începutul de secol XX găsește Europa într-o febrilă activitate de cercetare, studii și experimentări în domeniul radioului, presa vremii reliefând pași importanți în fabricarea de aparate radio destinate armatei, cât și maselor largi de cercetători și oameni de știință, și, nu în ultimul rând, pasionaților de radio, aceștia din urmă devenind amatori de radio și radiofoniștii care au inițiat mișcarea radioamatorilor în foarte multe țări.

Entuziasmați de rezultatele experimentărilor amatorilor de radio de peste ocean, radioamatorii europeni din mai multe țări (Anglia, Franța, Germania, Italia) au continuat și ei să efectueze legături radio pe lungimi de undă sub 200 m și, mai jos, reușind să contacteze alți amatori folosind aparatură de emisie-recepție de construcție proprie.

Experimentările făcute de pe vasul *Elletra* de ilustrul Marconi au contribuit, de asemenea la creșterea interesului a mii de amatori din Europa în a realiza legături radio bilaterale pe diverse lungimi de undă.

La modul în care inginerul și fizicianul Marconi a experimentat lucrul în benzile de unde scurte, se apreciază în mediul științific că este primul amator de radio care a efectuat legături transatlantice încă din anul 1901 (12 decembrie 1901, Anglia – Terra Nova, Canada).

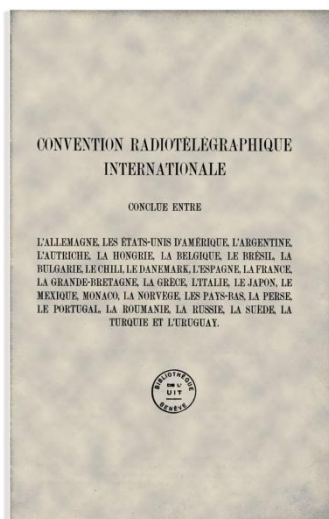
Chiar și lui Marconi îi plăcea să se numească radioamator, și la scurt timp, după experiențele reușite ale ilustrului fizician, mulți amatori de radio au încercat să realizeze legături la distanțe mari.

Legat de aspectele organizatorice ale amatorismului în Europa, în perioada care a precedat declanșarea primei conflagrații mondiale, trebuie menționat faptul datorită creșterii numărului de amatori radio s-a dorit înființarea unor foruri reprezentative pentru

aceștia încă din anul 1906 în urma Conferinței Internaționale de Radiotelegrafie de la Berlin.

RÈGLEMENT DE SERVICE,	
ANNEXÉ A LA	
CONVENTION RADIOTELEGRAPHIQUE INTERNATIONALE.	
Table des Matières.	
1. Organisation des stations radiotélégraphiques	Page 261
2. Durée du service des stations côtières	263
3. Rédaction et dépôt des radiotélégrammes	264
4. Taxation	264
5. Perception des taxes	265
6. Transmission des radiotélégrammes	265
a. Signaux de transmission	265
b. Codes de transmission	266
c. Appel des stations radiotélégraphiques et transmission des radiotélégrammes	266
d. Arrêt de réception et fin de travail	268
e. Direction à donner aux radiotélégrammes	268
7. Retenue des radiotélégrammes à destination	268
8. Télégrammes spéciaux	269
9. Archives	269
10. Délais et Remboursements	269
11. Comptabilité	270
12. Bureau international	271
13. Dispositions diverses	271

Între țările participante la această conferință, din partea României a participat inginerul Grigore Cerkez:

For Mexico:
JOSE M. PEREZ
For Persia:
HOVHANNES KHAN
For Portugal:
PAULO BENJAMIN
CABRAL
For Roumania:
GR. CERKEZ
For Russia:
A. EICHOIZ
A. EULER
VICTOR BILIBINE
A. REMMERT
W. KEDRINE

În urma acestei conferințe s-a abordat pe lângă reglementările de utilizare a spectrului undelor electromagnetice și dreptul de a folosi o parte din acesta de către amatorii de radio.

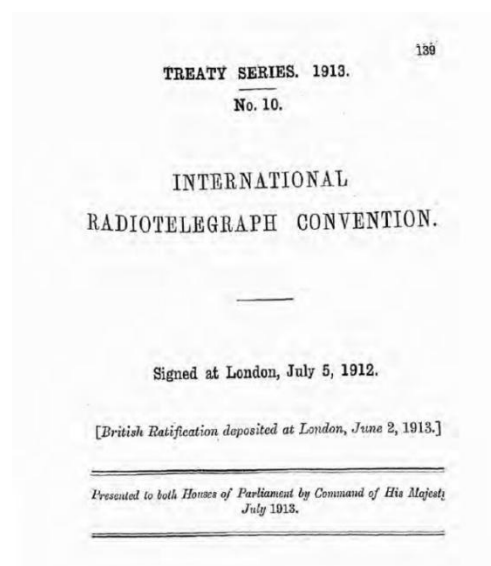

Ulterior, la Conferința Internațională de Telecomunicații de la Londra, în anul 1912, au fost reglementate și unele aspecte privind activitatea amatorilor de radio.

Având în vedere faptul că la Conferința Internațională de Telecomunicații de la Londra, în anul 1912, a fost stabilit spectrul cu lungimile de undă mai mici de 300 m, radioamatorii au fost primii care au făcut experimente în acest spectru, realizând legături radio la distanțe foarte mari (câteva sute de km), spulberând teoriile conform cărora utilizarea lungimilor de undă sub 300 m nu sunt utile în comunicațiile radio la distanțe mari.

Se aprecia la acea vreme faptul că domeniul undelor radio sub 300 m nu este propice pentru legături comerciale și militare. Trebuie amintit faptul că la acea vreme aparatura de radiotelegrafie utiliza principiul producerii undelor radio cu ajutorul scânteilor declanșate prin descărcări electrice produse de generatoare de curent; ulterior, pe măsura folosirii lămpilor de radio randamentul aparaturii a fost mai bun, inclusiv reducerea semnificativă a interferențelor produse de scânteii.

În acest context radioamatorii, prin experimentările făcute, au demonstrat, real, eficacitatea lucrului pe lungimile de undă sub 300 m, creând premisele unei noi ere în domeniul comunicațiilor; începea, în acele timpuri *era undelor scurte* care au determinat, printre altele, ca radioamatorismul să capete caracter mondial.

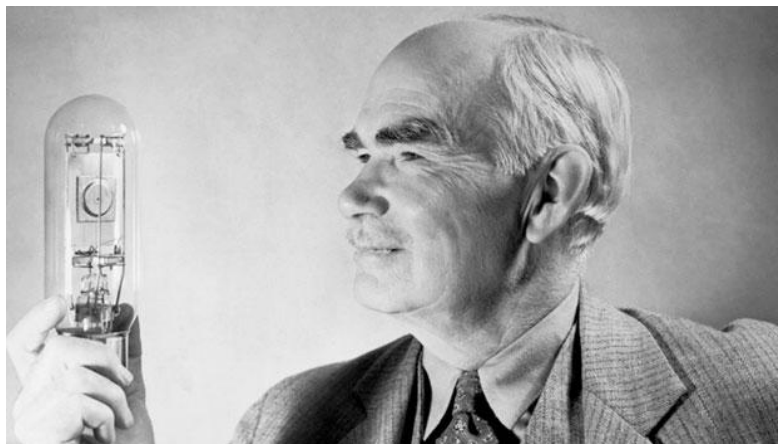

Pour le Portugal et les Colonies Portugaises :
 ANTONIO MARIA DA SILVA.
 Pour la Roumanie :
 C. BOERESCU.

România a fost reprezentată la această conferință de Dl. Colonel Constantin BOERESCU

Unul dintre elementele care a revoluționat tehnica radio în primul deceniu al secolului XX a fost inventarea tubului electronic, la început dioda (valva) având doi electrozi, și, mai apoi, a triodei inventată în anul 1907 de către Lee de Forest (1873-1961).

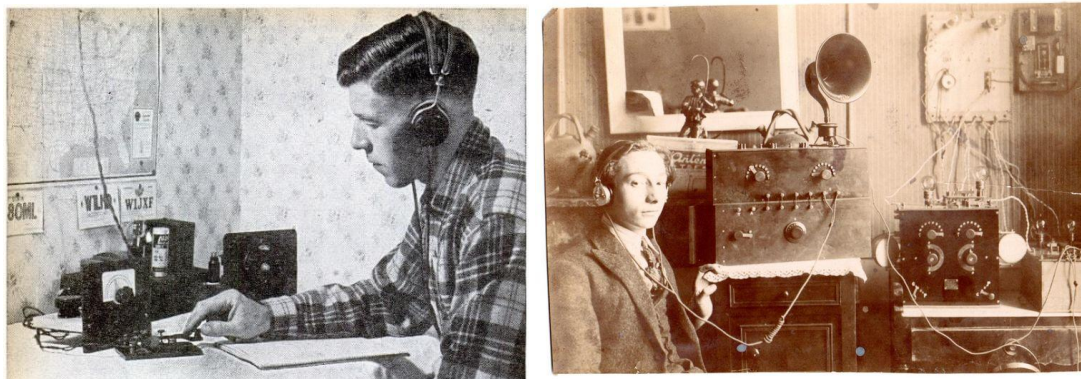
Grație acestor descoperiri tehnice, aparatura radio destinată emisie și recepției a început să fie perfecționată în mai multe țări: Franța, Germania, Anglia, Italia și nu numai; în anul 1910, spre exemplu, în Franța inventatorii Frederick Collins și Jance au realizat, prin construcții proprii primele aparate de radio cu lămpi, destinate

radiorecepției, iar Ferrie și Benot au experimentat și instalat pe avioane primele aparate de emisie-recepție.

Frederick Collins și stația sa (1904)

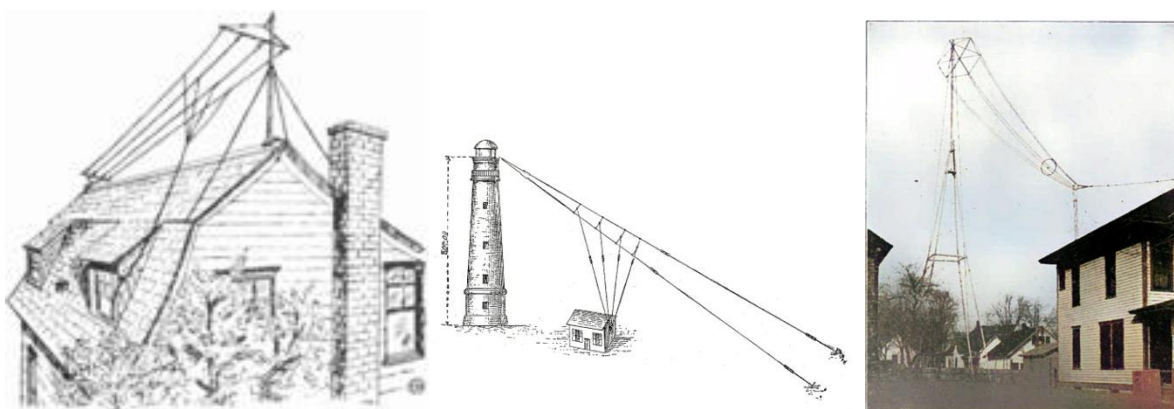

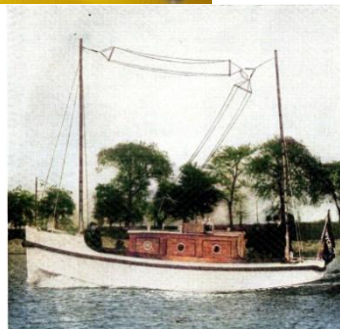
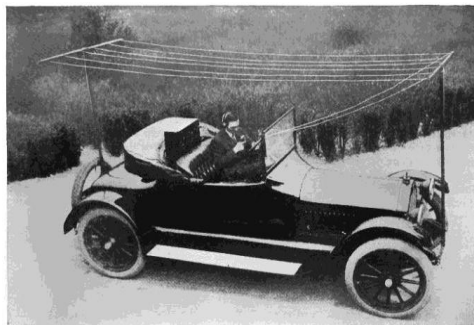
Posturi de radioamatori de emisie-recepție

Inventarea tuburilor electronice multiple (tetroda, pentoda, hexoda) aveau să asigure progresul în tehnica de radioaparataj încă înainte de anul 1914; se cuvine a menționa în acest sens apariția radiogoniometriei, creație a italienilor Bellini și Tossi.

Fiind la curent cu aceste descoperiri, amatorii de radio din Europa au început construcția în regim propriu a diferitelor aparate de radio (emițătoare și receptoare), extinzându-și cercetările și experimentările proprii în mai multe game de frecvențe (cu predilecție pe lungimile de undă cuprinse între 200m, respectiv 1.500 KHz și 150m, respectiv 2.000 KHz).

Antenele folosite de amatorii de radio pentru lucrul pe frecvențele arătate mai sus erau simple, de construcție filară, instalate pe acoperișurile caselor ori alți suporti (turnuri sau piloni) și chiar pe automobile și ambarcațiuni.

În această perioadă neexistând reglementări internaționale de folosire a spectrului radio pentru amatori, experimentările se făceau la întâmplare folosindu-se indicative simple, deseori inițiale ale numelor și prenumelor operatorilor.

. Aceste reglementări au apărut mult mai târziu în urma înființării *International Amateur Radio Union* în anul 1925.

Regretabil, declanșarea primului război mondial în anul 1914 avea să stagneze activitatea amatorilor de radio în toată Europa, date fiind consecințele la care s-ar fi expus aceștia, precum și datorită mobilizării armatelor și plecării pe front.

Capitolul II

Apariția emisiunilor de amatori după înfăptuirea României Mari (1918) și până la constituirea Asociației Amatorilor Români de Unde Scurte din România (martie 1936)

Încheierea primei conflagrații mondiale și instaurarea păcii în Europa au permis reluarea activității amatorilor de radio din mai multe țări din vestul Europei, și nu numai, astfel că se simțea nevoia înființării unor organisme internaționale care să reglementeze întreaga activitate a radioamatorilor; în acest context au avut loc mai multe reuniuni și congrese, la nivel internațional care, în final, au creat cadrul legislativ de activitate în eter a amatorilor de radio și radiofoniștilor.

Serviciul de amator în majoritatea țărilor din Europa a fost reluat încă din toamna anului 1919 când mii de amatori au revenit în eter, contribuind astfel la generalizarea serviciului în benzile de lucru alocate.

Dacă pe plan extern, legislația privind autorizarea radioamatorilor s-a statuat încă de prin anii 1919-1920, în țara noastră procesul legislativ de reglementare a regimului amatorilor de radio și a radiofoniștilor a durat mult mai mult timp.

În România, trebuie arătat că prin anii 1920 nu era permisă nici măcar instalarea unor posturi de radiorecepție, deși, în Europa erau în funcțiune posturi naționale de radiodifuziune și exista și activitate de radioamatorism.

Această situație s-a datorat faptului că autoritățile vremii din țara noastră nu au văzut cu ochi buni activitatea radioamatorilor, considerată, oarecum subversivă, și din acest motiv s-a preferat amânarea legiferării în acest sens.

Derularea evenimentelor și dezvoltarea radiofoniei în Europa au făcut, totuși, posibilă, inițierea din punct de vedere legislativ a mai multor proiecte în vederea legiferării acestora. După aprige dezbateri în Adunarea Deputaților și Senat în data de 12 iunie 1925 a fost votată *''Legea pentru instalarea și folosința stațiunilor și posturilor radioelectrice''*.

Apariția acestei legi a creat multe controverse, în special datorită faptului că nu făcea referire la persoanele fizice, respectiv amatorii de radio, instalarea și folosirea stațiilor și posturilor radioelectrice fiind permise, pe bază de autorizare, doar anumitor instituții ale statului, în interes oficial. Legea aproba doar *„autorizarea pentru instalarea și folosirea de posturi de recepțiune radiotelefonică pentru cetățenii români și majori cu domiciliul real și stabil în țară, pentru uzul propriu”*.

Prevederea legală a nemulțumit marea masă a amatorilor de radio, în special pe cei care voiau să lucreze în emisie cu alte stații din țară și din Europa.

O dată cu apariția acestei legi a fost interzisă orice emisiune de radioamator; mulți dintre amatorii de radio au încetat să mai lucreze în eter, alții, asumându-și riscurile

privării de libertate au continuat să emită folosind indicative străine și fără a mai face schimburi de QSL-uri cu ceilalți radioamatori din țară ori din străinătate, pentru a nu fi descoperiți de organele Siguranței Statului.

Regretabil, vor mai trebui să treacă niște ani până când această activitate a emițătorilor radio va intra în legalitate.

Prima dovadă ce confirmă o legătură bilaterală efectuată de o stație din România cu un radioamator străin, este un QSL expediat de radioamatorul englez G2BUP lui BR5AA – Paul Popescu-Mălăești. S-a lucrat pe 49 m și poartă data de 27 decembrie 1926. La puțin timp a apărut în eter un alt indicativ românesc: BR5AB ce aparținea lui Nicolae Lupaș. Inginerul Lupaș a fost primul căruia Paul Popescu-Mălăești a îndrăznit să-i arate stația realizată și pe care l-a invitat într-o noapte să asiste la QSO-uri.

Era la sfârșitul lunii martie 1927.....

În câteva zile Nicolae Lupaș realizează un emițător identic și folosind indicativul ER5AB apare în eter. România primise deja prefixul YR. Deci, ER5AA (BR5AA) și ER5AB sunt primele stații de amatori din România, atestate documentar, care au făcut legături bilaterale cu amatori din Europa.; lor li se alătură studentul Th. Iorganda, ing. Cristescu, studentul S. Simionescu și alții.

Inginerul Nicolae Lupaș își instalează stația și lucrează chiar din sediul revistei *Radio Român*, folosind indicativul BR5RR până ce va fi oprit de autorități la 13 iulie 1927 când postul îi este confiscat, deși obținuse un fel de aprobare de la Marele Stat Major. ER5RR a fost deci prima "*stație colectivă*" din România.

Din lipsă de spațiu nu mai cităm altele, mulțumindu-ne să dăm lista unora din posturile cu cari am fost în legătură.
FONIE (n'am făcut decât zece zile, postul fiind-ne apoi confiscat):
EACM (Viena, R6, fb and stdi); EWAA (Abony, Ungaria, R4: modulation ist gut) EK4AP (Berlin, R5); EG6FZ (H-Taylor, Warkworth Woking, Angla, grafie R8 iar fonie R 2—3: *your music and speach received ok.*); EI—1CW (Capitano Philipini, Tripolis, Africa, votre fonie est très bonne: qrk 5—6).

Revista RADIO ROMÂN în nr. 36-38 din aprilie 1927, înființează rubrica CQ în care publica o serie de articole cum ar fi: "*Ce se poate și ce se va putea auzi pe unde*

foarte scurte"; "cum se învață alfabetul Morse"; lista cu prefixele acordate de IARU pentru diferite țări ale lumii; "Recepția pe unde foarte scurte" - unde se descrie modul de realizare a unui receptor cu două lămpi ce lucra în domeniul 20 – 80 m și cu care era dotată stația ER5AA; "Prescurtările folosite în traficul internațional", fotografia postului de emisie ER5RR etc.

După cum am arătat, postul de emisie ER5RR a fost confiscat, deși i se dăduse autorizație în ziua de 12 iulie, autorizație în care i se cerea să instaleze acel post la Marele Stat Major. Inginerul N. Lupaș era plecat cu un alt post de emisie la Râmnicu Vâlcea pentru a face legături cu Bucureștiul.

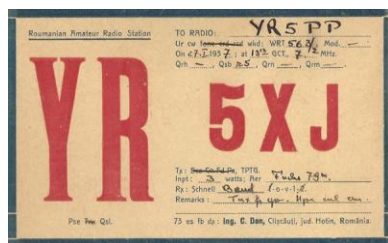
Interesul pentru radiofonie, telegrafie fără fir și în general pentru experimentări în domeniul radiocomunicațiilor era destul de ridicat, la Politehnica din București existând chiar cursuri cu această tematică.

În această perioadă pătrund în țara noastră primele receptoare cu galenă și tuburi alimentate de la acumulatori; astfel, în afară de Paul Popescu-Mălăești, N. Lupaș, Th.Iorganda, S. Simionescu (ER5SS) și alți tineri entuziaști cum ar fi: Cezar Brătescu, I. Băjenescu, Dan Constantin își construiesc receptoare cu care ascultau emisiunile radioamatorilor din străinătate. Aceștia își construiesc prin anii 1927- 1928 și primele stații de emisie; în decembrie 1927 rubrica CQ de ER5 din RADIO ROMÂN descrie detaliat emițătorul Hartley folosit de ER5AD.

Se arată de asemenea cum se stabilește un QSO, se prezintă fotografiile unor confirmări primite de ER5AB din: Ungaria, Rusia și Iugoslavia; este publicată și lista principalelor stații de emisie de amatori din Rusia, Cehoslovacia, Bulgaria etc. Este descris postul de recepție portabil realizat de Slt. Cezar Brătescu - ER5AF.

Conferința de la Washington, ținută la sfârșitul anului 1927, decide suprimarea emițătoarelor cu arc electric și alocă radioamatorilor de emisie pe unde scurte următoarele benzi de frecvență: 1715 – 2000 KHz; 3500 - 4000 KHz; 7000 - 7300 KHz; 14000 - 14400 KHz; 28 - 30 MHz; 56 – 60 MHz. Revista RADIO ROMÂN din aprilie 1928 prezintă postul de emisie realizat de EQ2AA, un radioamator din Sofia, precum și încercările de modulație radiofonică făcute de ER5AB. Apar în eter și alte stații dintre care revista enumera pe: ER5AM, ER5AF, ER5AG, ER5AP, ER5AR, ER5RC (radioclubul Craiova), ER5MSI – Marele Stat Major (postul confiscat la 13 iulie 1927 și instalat la Statul Major de ing. N.Lupas), ER5AZ, ER5AJ, ER5R16I (Falticeni), ER5AL (Lugoj), ER5AO (Cluj), ER5AU, ER5AW, ER5AY, ER5BA (Craiova), ER5LL, ER1AR, ER5AX, ER4ER și alții.

Revista RADIO ROMÂN își va înceta apariția, dar își făcuse pe deplin datoria. Emisiunile de amatori apăruseră și în România și nu mai puteau fi oprite de nici o îngrădire birocratică.

Fostul amator de radio Inginerul Constantin DAN, ex-YR5XJ relate: ” încă din anul 1924 făceam emisiuni în telegrafie în unde scurte. Nu pot reda munca, emoțiile, nopțile petrecute cu casca la ureche și bucuria imensă pe care am resimțit-o când am reușit prima legătură. Mulți ani nu am avut nicio posibilitate să trimitem sau să primim QSL-uri. Motivul

principal era că lucram în afară de lege, și chiar obținerea unei autorizații pentru posedarea unui aparat de recepție, era o problemă grea”.

Perfecționarea lămpilor de radio, apariția pe piața românească a firmelor care comercializau componente radio (bobine, condensatoare fixe și variabile ș.a) au contribuit hotărâtor la intensificarea și extinderea preocupărilor amatorilor de radio, aceștia construindu-și propriile aparate de emisie-recepție și antene cu care au realizat legături bilaterale cu alți amatori pe distanțe din ce în ce mai mari.

Iată ce relatea un fost amator de radio, inginerul Paul Popescu-Mălăești, ex BR5AA:

..... ” am început să lansez în eter apeluri generale folosind un mic emițător (oscilator în contratimp-cuplaj inductiv între circuitele de grilă, anod și antenă), oscilator realizat cu tuburi Philips B406, alimentate la 300-400 V. Antena era instalată în podul casei din București, str. Carol Davila nr. 89. Folosind indicativul ales de mine am realizat mai multe legături cu amatori

din câteva orașe austriece. Entuziasmul a fost atât de mare, mai ales că am aflat din revista Radio-Welt că emisiunile mele fuseseră auzite în bune condițiuni ”.

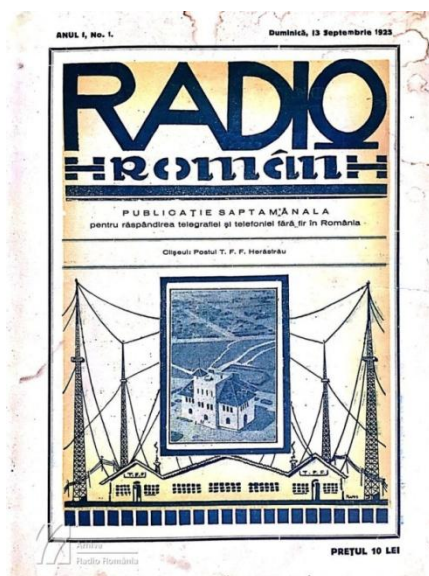

Preotul Ștefan RUSU, ex ER5AR, din localitatea Nădab lucrând de la stația sa, anul 1928.

Emulația mișcării radiofonice din Europa a contribuit, în mod particular, la apariția și dezvoltarea segmentului publicistic de radio, îmbogățind astfel, tezaurul culturii tehnice în rândul amatorilor și nu numai.

Revistele despre radio apărute în această perioadă, prin conținutul lor, au ținut pasul cu evoluția radioului fiind o călăuză în formarea specialiștilor în domeniu, precum și a amatorilor de radio.

În țara noastră apariția primei reviste RADIO ROMÂN a constituit debutul în acest domeniu publicistic, fiind prima publicație săptămânală pentru răspândirea telegrafiei și telefoniei în România.

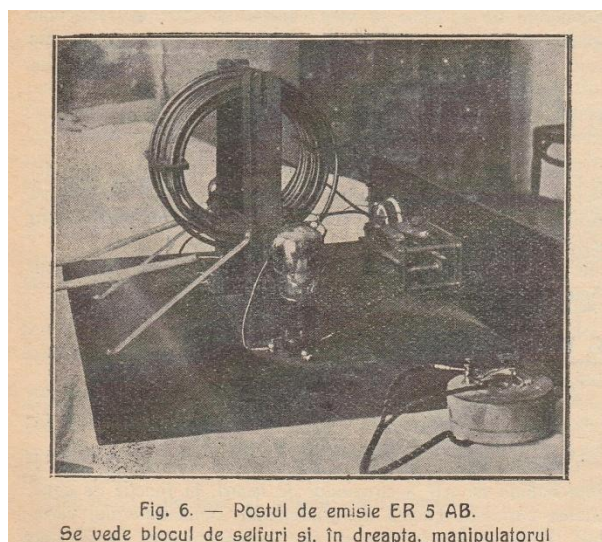
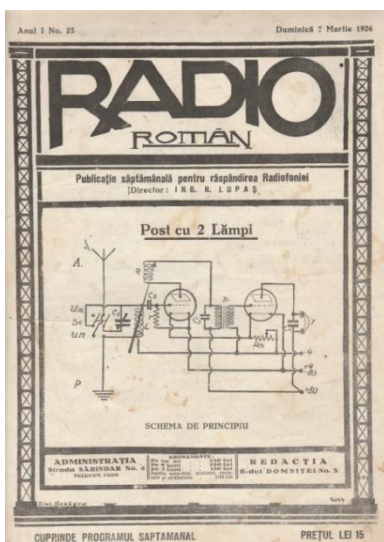

Revista a apărut în perioada septembrie 1925 – aprilie 1928

Fără a face o recenzie a revistei, trebuie arătat că pe parcursul apariției, aceasta a avut un sumar variat cuprinzând articole, atât pentru începători, cât și celor mai pricepuți (avansați) în ale radioului.

Apariția acestei reviste, prin articolele sale, a contribuit în mod hotărâtor la popularizarea radiofoniei, pe de o parte, și a radioamatorismului pe unde scurte în țara noastră.

Multe din schemele apărute în această publicație au fost realizate de pasionații radioului cu piese și componente avute la îndemână ori cumpărate din magazinele cu piese radio care au apărut în țara noastră.

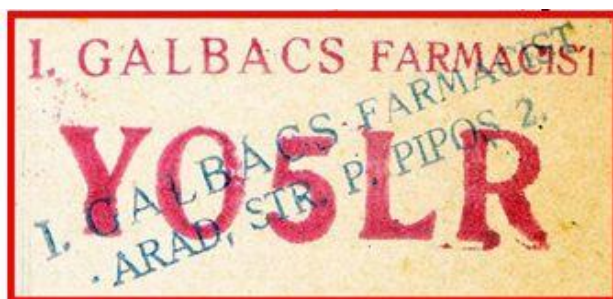

Apariția mai multor publicații cu și despre radio au completat palierul bibliografic al vremii contribuind la o extindere a tipăriturilor cu referire la radiofonia vremii și, implicit la o creștere a interesului amatorilor de radio care nu au precupețit niciun efort pentru a se informa și studia fenomenul radiofonic și nu numai.

Rolul deosebit de important al revistelor de specialitate "Radiofonia" și "Radio-Român" care prin periodicele apărute, au pus la îndemâna cititorilor pasionați numeroase scheme tehnice de construire a receptoarelor, sfaturi practice, articole și documentare radio. Urmare a acestui fapt, *radiofoniștii "cu entuziasm ce nu dezmente frumusețea cauzei, au luat-o înaintea autorităților cu realizări care adesea întreceau așteptările"*.

Aparate construite de amatorul ER5CF

Aparatul emițător-receptor construit de amatorul Iosif GALBACS, fost YR5BM din Arad, apoi YO5LR

Dintre publicațiile de interes în domeniul radio se cuvine a fi menționate următoarele:

Apărute ca o necesitate firească de informare și studiu în domeniul radioului aceste reviste au umplut un imens gol în literatura de specialitate a vremii fiind principala sursă documentară la îndemâna amatorilor de radio și radiofoniștilor.

Evenimentele și manifestările amatorilor de radio și radiofoniștilor între anii 1925-1928 au făcut ca doleanțele lor să aibă ecou în rândul politicianilor vremii, perioada respectivă fiind considerată apogeul în instituirea regimului către o activitate legală a miilor de iubitori ai radioului.

În acești ani în foarte multe zone ale țării activitatea amatorilor de radio a dus la înființarea de cluburi și asociațiuni, e adevărat, cu un număr relativ redus de membri, dar, treptat aceste asociațiuni au cuprins multe județe din regiunile României Mari.

Un exemplu relevant îl constituie înființarea *Asociației Radio Craiova* la data de 18 martie 1926 de către colectivul format și ales, după cum urmează:

Președinte - Dr. Alexandru SAVOPOL (CV5AS)

Vicepreședinte - Mihai NANOVEANU

Secretar - Locotenent Ioan T. BĂJENESCU (CV5BI)

Asistent tehnic - Inginer IVANOVICI

Casier- POSTELNICU

Cu timpul acest colectiv va schimba denumirea asociației în *Radioclubul Craiova*, iar în anul 1928 va înființa prima secție specială de radioamatori de emisie.

Radioclubul Craiova, primul club înființat în România în cursul lunii martie 1926, a fost anunțat și într-o serie de reviste străine, ca fiind organismul reprezentativ al radioamatorilor din țara noastră având sediul în Craiova, str. C.A.Rosetti nr. 4.

Clubul de amatori ai *Radioclubului Craiova* a fost înființat prin strădania Dr. Alexandru SAVOPOL (1886-1938), cunoscut radioamator cu indicativele CV5AS-ER5AS-YP5AS-YR5AS.

Clădirea în care a funcționat Radioclubul Craiova în 1926

În cadrul clubului era popularizată aparatura de radio și se dădeau lecții în legătură cu construirea aparatelor de emisie-recepție pe unde scurte. Totodată, radioamatorii primeau indicații privind efectuarea traficului radio și modul de expediere a cărților de confirmare a legăturilor (QSL).

Pentru o bună gestionare a expedierii cărților de confirmare a legăturilor – QSL, în cadrul radioclubului craiovean a fost înființat încă din anul 1926 un serviciu QSL. Din inițiativa Dr. Alexandru SAVOPOL – CV5AS și a secretarului radioclubului, Lt. Ion BĂJENESCU – CV5BI, a fost studiat un model de registru pentru evidența QSL-urilor sosite și un altul pentru cele care trebuiau expediate în țară și străinătate. O dată stabilit modelul registrelor acestea au fost tipărite, ca imprimate sub formă de registre cartonate, șnuruite și compartimentate corespunzător.

Cărțile de confirmare a legăturilor erau luate în evidență, completându-se în registrul special destinat datele necesare: ziua sosirii și expedierii; de la ce indicativ și pentru ce indicativ; adresa corespondenților ș.a.

Din toate registrele înființate a fost păstrat doar cel început la 1 mai 1934 și încheiat la 31 mai 1936; din acest registru reiese faptul că în anul 1935 a fost înregistrat cel mai mare număr de legături realizate de amatorii români, peste 1900 de QSO-uri, lucrându-se în special în benzile de 40 m și 20 m.

Pe lângă experimentările sale în domeniul radioului, Dr. Savopol are meritul de a fi realizat prima transmisiune radiofonică în anul 1926, precum și o suită de emisiuni radiofonice destinate copiilor și iubitorilor de radiofonie.

Meritul de necontestat al doctorului SAVOPOL este că a înțeles - în absența unei legi clare - că activitatea radioamatorilor putea fi permisă numai dacă se desfășura într-un cadru organizat și în colaborare cu instituțiile abilitate (Armata, Ministerul Internelor ș.a.)

Colaborator activ al revistei JOURNAL DES 8 (Franța) și membru al R.E.F, Dr. Alexandru SAVOPOL a reliefat în paginile prestigioasei reviste de radio activitatea amatorilor români începând chiar de la înființarea radioclubului craiovean.

N° 399	NEUVIÈME ANNÉE. — Le numéro : 1 fr. 50	9 Juillet 1932						
	JOURNAL DES 8 SEUL JOURNAL FRANÇAIS HEBDOMADAIRE, EXCLUSIVEMENT RÉSERVÉ À L'ÉMISSION D'AMATEUR, RÉDIGÉ PAR SES LECTEURS RÉPARTIS DANS LE MONDE ENTIER							
EX-ORGANE OFFICIEL DU " RÉSEAU DES ÉMETTEURS FRANÇAIS " (R.E.F.) (SECTION FRANÇAISE DE L'I.A.R.U.)								
ABONNEMENTS D'UN AN : <table style="width: 100%;"> <tr> <td>France</td> <td style="text-align: right;">40 fr.</td> </tr> <tr> <td>Union Postale</td> <td style="text-align: right;">60 fr.</td> </tr> <tr> <td>Etranger</td> <td style="text-align: right;">80 fr.</td> </tr> </table>	France	40 fr.	Union Postale	60 fr.	Etranger	80 fr.	Adresser toute la correspondance à G. VEUCLIN — F8BP RUGLES (EURE)	Téléphone : RUGLES N° 6 Chèques Postaux : Rouen 7952 Station T.S.F. : F8BP
France	40 fr.							
Union Postale	60 fr.							
Etranger	80 fr.							

Capul de afiș al revistei cu nr. 399 din 9 Iulie 1932

Veuillez, cher « Jd8 », faire savoir aux OM de notre pays que n'ayant pas leur QRA, nous sommes dans l'impossibilité de faire envoyer leurs crds. Voici leurs indicatifs : CV5AB (Ing. Florian), AC, AD, AE (Brasov), AG, AK (Cluj), AL, AM, AO, B, BA, BB, BC, BE, BL, BN, BR, BS, BW, CA, CC, CL, CM, CTY, CV, CXW, CY, DA, DF, EA, EJ (Grenoble-France), GA, GG (Constantza), IA, IM, IU, IV, KA, KC, KCL, KI, KYL (Alba Julia), LA, LB, LF, LG (Cluj. L. Gustav), LM, LO, LP, LY, MA, MX, NAH, MA, NP, OA, OB, OG, OL, ON, OR, OT, OW (Arad), PA, PB, PI, PK (Bucarest), RA, 7RB, RI (Brasov), RM, SA, SB, SG, SP (Orastia), TA, TI, TK, TS, U, UA, UM, UO (Braila), US (Galatzi), VA, VS, VT, VTT, VY (Alba Julia), XY, XK, XX (Temisioara), XW (Cluj), YA, YY, ZA, ZB, ZW.

Dr Alexandre SAVOPOL,
Président du Radio-Club Craiova,
Membre du R.E.F.,
Abonné « Jd8 » dès le début.

Extras din conținutul pagini nr. 5 al revistei

În timp, Radioclubului Craiova i s-au alăturat și alți radioamatori din țară (București, Bucovina, Timișoara, Arad, Cluj, Iași ș.a) întrucât fiecare dorea să fie protejat în fața legii. S-a convenit la început ca să fie utilizat prefixul CV5 (Craiova-5) cu toate că era un prefix neoficial. Timp de câțiva ani radioamatorii români au lucrat în eter cu acest prefix până în anul 1934, an când a fost adoptat prefixul YP5 repartizat țării noastre de către I.A.R.U.

Prezentăm în continuare lista radioamatorilor afiliați Radioclubului Craiova la data de 9 iulie 1932, după cum urmează:

CV5AA - CV5AB - CV5AC - CV5AD - CV5AE - CV5AF - CV5AG - CV5AK - CV5AL - CV5AM - CV5AO - CV5AS - CV5AZ - CV5B - CV5BA - CV5BB - CV5BC - CV5BE - CV5BI - CV5BL - CV5BN - CV5BR - CV5BS - CV5BW - CV5CA - CV5CC - CV5CI - CV5CL - CV5CM - CV5CTY - CV5CV - CV5CX - CV5CXW - CV5CY - CV5DA - CV5DF - CV5EA - CV5EJ - CV5GA - CV5GG - CV5IA - CV5IC - CV5IM - CV5IU - CV5IV - CV5KA - CV5KC - CV5KCL - CV5KI - CV5KYL - CV5LA - CV5LB - CV5LF - CV5LG - CV5LM - CV5LO - CV5LP - CV5LY - CV5MA - CV5MX - CV5NA - CV5NAH - CV5NP - CV5OA - CV5OB - CV5OG - CV5OL - CV5ON - CV5OR - CV5OT - CV5OW - CV5PA - CV5PB - CV5PI - CV5PK - CV5RA - CV5RI - CV5R7B - CV5RM - CV5SA - CV5SB - CV5SG - CV5SP - CV5TA - CV5TI - CV5TK - CV5TS - CV5U - CV5UA - CV5UM - CV5UO - CV5US - CV5VA - CV5VS - CV5VT - CV5VTT - CV5VY - CV5XK - CV5XW - CV5XX - CV5XY - CV5YA - CV5YY - CV5ZA - CV5ZB - CV5ZW.

Ulterior, acești radioamatori se vor regăsi cu sufixele lor în noile indicative ce au fost repartizate țării noastre de către I.A.R.U. în anii 1934 (YP5), respectiv 1936 (YR5).

Printre pionierii craioveni care s-au remarcat în această perioadă sunt următorii:

De la stânga la dreapta:

- *Rândul de jos*
 - *Ion POPESCU – CV5PI*
 - *Dr. Alexandru SAVOPOL – CV5AS*
 - *Constantin IONESCU – CV5IC*
- *Rândul de sus*
 - *Ion Cristovici – CV5CI*
 - *Mihail POPESCU – receptor CV5*
 - *Petre BECHERESCU – CV5PB*
 - *Constantin DIACONU – CV5CX*
 - *Eugen ANDREESCU – CV5AZ*

Înființarea *Asociațiunii Radioamatorilor din Arad* la 13 ianuarie 1929 a contribuit la creșterea interesului pentru radioamatorism în partea de vest a țării, mulți radioamatori afiliindu-se la această nouă organizație. Noua structură a fost înregistrată la Tribunalul Arad – Secția III Comercială la data de 29 ianuarie 1929 și după obținerea avizului de la Ministerul Internelor s-a obținut Decizia de înființare din data de 06 iulie 1929.

Anul III No. 113 28 pagini 10 LEI Duminică 16 Noiembrie 1930

Repr. p. ROMANIA
BUCUREȘTI
Str. EDWARD QUINET, 1
Telefon 34715.

Director: Dr. Ing. E. PETRAȘCU Abonați: Lei 400 pe 1 an. Lei 200 pe 6 luni Pentru Autorități și bănci lei 600
BUCUREȘTI, 1, Str. C. Mille, (Sărindari) 7-9-11 Telefon 387/69 și 306/67 Redacția BUCUREȘTI Str. C. Mille, 7-9-11 și Str. General Berthelot, 60

Radio - amatorii Radio-amatorii străini și postul București

Sezonul radiofonic se apropie de
spaga și acum este momentul ca
radio-amatorii să-și anească contri-
buția activității lor, în dezvoltarea
radiofoniei.

Viața radiofonică românească e
trecădătoare. Ascunțuta se-
creta nu se face după o cale lo-
gică și naturală. Nu există o idee
directivă la radio-amatori, care
cercinț singurele aparatură de
recupere, în conformitate cu nevo-
le lor. Cu mai mult se întărește
și azi, care e cel mai bun aparat de
radio, fără să-și dau seama că
cel mai bun aparat este acela a-
proprietarilor și posibilităților
lor tehnice și artistice. În privin-
ța construcției aparatelor nedănu-
girea este și mai mare. Schemele
sunt mai variate decât din mână
la mână și li se atribuie cu că-
lăuză mai mult decât merită.

Generală la radiotehniciști, care
și-au reînnoit activitatea este che-
mată să dea direcția dezvoltării.
Ea va lăsa un apel către toți
radiotehniciștii din țară să-și
dăruie, să se grupeze în
centruri sau în circuli, să-și
aducă la bun sfârșit ceea ce au
își propun. Prin consensul și
manifestările radiofonice, cu
va organiza în Capitală și în pro-
vincie, prin școala de radiotehniciști
cu-și va deschide porțile în curții
lor, în vile și în casele postu-
lui pe unde se trece, ce se întregi-
tează de cunoaștere tehnice și insti-
tuții Electrotehnice Universitare,
care chemă să aducă o renovare
situației actuale.

Simina de radiotehniciști conș-
cienți de forța lor, să răspundă cu
cât mai mult de nevoile vechilor lu-
pători, să lărgească radiofonia, cari

Radio-amatorii străini și postul București

Reception du 21-10-30

Monsieur le
Secrétaire de l'Association
des Radiophones de Roumanie
à Bucarest

Monsieur,
Je vous prie de m'envoyer
par la poste, de votre confiance,
une liste des radiophones de Roumanie
pour que je puisse les connaître
et les utiliser dans mon travail
de radiophoneur. Je vous prie
de m'envoyer aussi les renseignements
sur les conditions de réception
des radiophones de Roumanie
et sur les conditions de réception
des radiophones de Roumanie
et sur les conditions de réception
des radiophones de Roumanie.

Radio-amatorii străini și postul București

O activitate intensă s-a desfășurat între anii 1929-1933 când multe stații de radioamatori români au realizat legături în benzile de 3,5 MHz, 7 MHz și 14 MHz cu radioamatori aflați la mii de kilometri depărtare; dintre cei mai activi radioamatori se cuvine a fi amintiți următorii: CV5AV, CV5AS, CV5FD, CV5BB, CV5AF, CV5AA, CV5RD, CV5AR care folosind stații de putere mică au realizat performanțe deosebite în traficul de radioamator; radioamatorul Cezar BRĂTESCU, spre exemplu, a obținut în anul 1929 faimoasa diplomă **W.A.C. (Worked All Continents)** fiind primul radioamator român care a realizat legături radio cu Brazilia și Australia, având și alte performanțe în undele scurte. Prin activitatea sa devine membru al unor prestigioase asociații de radioamatori din Anglia (RSGB), Franța (REF), Germania (DASD).

Cezar BRĂTESCU (CV5AF – ER5AF)

Sintetizând situația cu radioamatorii din țara noastră putem spune că în fiecare din cele 7 regiuni istorice ale României (Ardeal, Bucovina, Basarabia, Moldova, Oltenia, Muntenia și Dobrogea) existau numeroși radioamatori care visau totuși deopotrivă, la o asociere generală pe țară pentru a putea intra în legalitate și a practica radioamatorismul fără teamă și îngrijorări.

17

CE ESTE și CE VREA amatorismul de emisie

Dacă recepția radiotehnică a intrat definitiv în îndelungă și în limbajul comun — etapa primordială a radiotehnicii, emisia însăși continuă să fie învălănită în mister. Pe nedrept însă, de carecă căleva mii de lei și puțină treabă sunt deajuns pentru a pătrunde prin experiență proprie — faisa emisei și-a ajuns să-și dobândească gîndurile cu semnificativitatea antipod. Aici rezidă noinea și meritul artisticele de față: concretizează, popularizează problema amatorismului la materie de emisie.

Dintre milioanele de amatori de radio, desprindem o importanță categorică — aceea a amatorilor de emisie, în care am putea pune pe seama curiozității, fascinației de posibilitățile oferte de „radio” pentru marea ascendență a civilizației, în închină cu pasiune, o activitate radiică și deosebită.

Amatorul de emisie are totuși cu totul diferite de amatorul care comandă „radiotehnica” doar se un mijloc perfecționat de a-i procura la dorință un val de John Strauss, sau ultimile plăci de presă. Amatorul de emisie activează în domeniul mării înecului, dintr-o poroasă a amatoriilor sale — am pota spus, dintr-o poroasă aproape tehnologică — tunc merg mai departe, afirmând că amatorismul de emisie devine un vîrș pentru cel care-l practică de oarece toată tîmpa sa trăiește clipe de furtivă memorabilizare excitațiunii produse de un șușufat, în momentul când stabilizează pe culeș unor periculoase, o legătură cu un amator de peste mări și țări.

„Radio” această minunăție și pe drept cuvînt, cea mai importantă invenție de care se bucură omenirea în acest secol, condusă astăzi pînă spre care se îndreaptă interesul a milioane de oameni. Transmisia ghidată uman la cele mai mari distanțe accesibile omului, chiar cu toroada — răscoală din basme — a planului, a ajuns în zilele noastre o realitate pe care nîc nu o bănuiau strămoșii noștri.

Descoperirea proprietăților pe care le au ontele electromagnetice, de a se propaga în spațiu cu viteza lumii, a dus, după intense cercetări ale savanților, la fazele realizării practice, ale lui Guglielmo Marconi. Acesta a fost primul om care, acum mai bine de trei decenii, a reușit marea succes al primei legături bi-laterale, la distanță, utilizînd drept conductoare... „vîlcozități”!

De atunci și pînă astăzi, invenția sa, urîndu-se cîrmă a porfocărilor, s’a răspîndit pe tot întinsul planetei, astfel că, pe drept cuvînt, am putea spune că, în zilele noastre, omul strălunge pe întinsul în chip dovedit, cu omul dintre amputele sale acuză!

Milioane de oameni utilizează astăzi aparatul de radio — avea este minunăție care, prin înfrățirea sunului, te plimbă dela a țară la alta, de pe un continent pe altul, cu o ușurință și precizie impresionantă.

Un frumos QSL (dovadă de legătură) din Tokyo

De fapt, amatorul care practică acest științific sport, se simte în adevărata sa sufletească altceva decât ceea ce a simțit Guglielmo Marconi când a realizat prima legătură pe radio între Blet (Alpi maritime) și Casterlo la o distanță de aproximativ 200 km. Putem spune fără înconjur, că Marconi este numai părintele născut al invenției, dar și primul creator de emisie din lume, de aceea, pe lângă genul său conferențier de știință, însoțirea unor amatori au fost aceia care l-au ajutat la realizarea sale realizări practice.

Artizii, nu numai radiotehnici și ajunși la un grad de perfecțiune născut, dar și amatorismul de emisie s’a dezvoltat în proporții impresionante. Amatori de emisie glorie la nivelurile de emisie — răscoală, mijlocul mai plin de a-și putea trăi viața liberă de preocupări, fără vise albești după a se de mîncă. — Se a-

QSL din Statele Unite

Interesul crescând pentru construcția de aparate radio și efectuarea de legături telegrafice de amator a stârnit și mai mult dorința de înființare a unui organism care să reprezinte interesul tehnic și aplicativ al acestuia.

Dacă pe planul radiofoniei lucrurile au început să se așeze, nu la fel stăteau problemele pe planul amatorilor de radio care visau la o reglementare cât mai grabnică a statutului lor, ca radioamatori emițători-receptori. Radioamatorii pasionați de telegrafie au continuat să-și facă simțită prezența în eter, fără a fi sub protecția unei legi adecvate, riscând astfel, expunerea la consecințe infracționale.

Creșterea nivelului de instruire în domeniul radioului și amplificarea mișcării de radioamatori din țara noastră au constituit elemente esențiale ale desfășurării primului *Congres al Amatorilor de Emisie din România*, desfășurat la București la data de 1 octombrie 1933, manifestare desfășurată sub emblema '*Rețeaua de Emițători Români*'.

În cadrul lucrărilor la acest congres s-a impus cu necesitate legiferarea activității de radioamatori din țara noastră, având ca model legislația existentă la acea vreme în alte țări din Europa.

În organizarea și desfășurarea acestui congres și-au adus un aport incontestabil următorii: Dr. Alexandru SAVOPOL, inginer Emil PETRAȘCU, inginer Paul POPESCU-Mălăești, inginer I.C.FLOREA, inginer Cezar BRĂTESCU și alții.

Dr. Alexandru SAVOPOL

Ing. Emil PETRAȘCU

Interesul pentru telegrafia fără fir și, în general, pentru experimentări hertziene, au determinat o amplificare a mișcării radioamatorilor pe întreg cuprinsul țării, cerând cu insistență desfășurarea unui nou congres al emițătorilor radio.

În acest context în data de 23 decembrie 1934 a avut loc al doilea *Congres al Amatorilor de Emisie din România* care a pus bazele dezvoltării ulterioare și legiferării radioamatorismului din țara noastră, forum care va crea mai târziu înființarea forumului tutelar de reprezentare a radioamatorilor și legalizarea acestuia. Acțiunile radioamatorilor din întreaga țară au continuat și în anul următor cu mult mai multă intensitate în vederea legiferării cu urgență a activității amatorilor de emisie.

Sub egida Societății Generale a Radioamatorilor din România, organism recunoscut, dar, nelegiferat încă, în data de 17 februarie 1935 s-au desfășurat la București lucrările *Congresului General al 'Asociației Generale a Radioamatorilor din România'*

Duminică 24 Februarie 1935

RADIO

3

Congresul general al „Asociației Generale a radioamatorilor din România“

Sala Saira Haret din Palatul Universității a fost tixită de o asistență selectă, Duminică 17 Februarie, când orice suflare românească cu interes pentru cauza de importanță națională a radiofoniei, se îngrămădea în vederea importanțelor consfătuiri și deliberări, caprinse în programul ședinței. Niciodată un congres general al amatorilor radiofoniști români nu a fost atât de populat. Fapt ce denotă un interes îmbucurător.

La ora zece, d. profesor Dr. Hurmuzescu, președintele Asociației, a deschis ședința, printr-un discurs ocazional în care s'a ocupat de problemele radiofoniei în România, accentuând că această mișcare culturală, de formidabilă importanță întâmpină multe greutăți. D-sa dă apoi cuvântul raportorilor, spre a desvolta chestiunile în cadrul ordinii de zi.

D. prof. dr. ing. Petrașcu vorbește de efectele dezastruoase, pe care le-a executat legea contingentării importului asupra întregii vieți radiofonice românești.

Nu numai că, în lipsa de import, asistăm la o scumpire a materialelor și aparatelor de radio, dar și veniturile Societății de difuziune, destinate plății anuităților pentru noul post național, sunt în continuă scădere. Cere o măsura pentru scoaterea de sub contingentare, a oricărui fel de material radiofonic. Comerțul de radio începează, având de luptat cu situația imposibilă, creată prin contingentare. Din această cauză nevoia aprovizionării cu aparate bune și moderne a populației dornice de a deveni amatori de radio, nu este nici pe departe satisfăcută.

Vorbim mai departe, despre lupta ce se duce în fiecare țară civilizată împotriva flagelului parazitilor electrice, care vatămă orice recepție de radio, d-sa arată că parlamentul românesc a votat o lege, care nu a fost însă aplicată. Intrucât acești paraziti pot fi eliminați prin aplicarea unor dispozitive relativ efine, toate țările au luat măsuri de constrângere și au elaborat și aplicat legi și regula-

mente. La noi, după o propagandă susținută de cei mai însuflețiți dintre prietenii radiofoniei românești, legea a fost votată însă — în lipsa regulamentului — nu a putut fi niciodată aplicată. Cere să se aplice imediat această lege.

D. ing. Florea vorbește despre rolul înalt al amatorilor de emisiune pe unde scurte. Această mișcare nu are numai importanța unei perfecții tehnice, ci creează o armată de radiotelegrafiști și telefonisti, necesari în orice moment pentru apărarea națională.

Acest rol al amatorilor de emisiune a fost recunoscut în străinătate, din care cauză amatorilor de emisiune li s'au acordat regulamente, cu privilegii și obligațiuni. Acestor amatori le datorim un număr important de interesante descoperiri și serioase îmbunătățiri tehnice în domeniul încă neexplorat al emisiunilor și recepțiilor de radio. Amatorii noștri de emisiune se găsesc în situația imposibilă și rușinoasă de a fi tolerați, fără drept de existență. Cere o măsura pentru ameliorarea acestei stări, reglementarea dreptului de emisiune și ocrotirea mișcării, care pretutindeni a fost favorizată și numai la noi suprimată. Declară că presa radiofonică stă alături de amatori și comercianți, în lupta lor pentru apărarea drepturilor.

D. avocat Victor Duculescu, membru în consiliul de conducere al Asociației amatorilor de radio, cuprinde într-o insuficientă cuvântare, atât chestiunea contingentării, cât și problema apărării audițiunilor radiofonice și adaugă la moțiunea propusă încă un punct: acela al programelor la radio.

Cere ca un membru al Asociației să participe în comitetul de programe al Societății de radiodifuziune, cum este uzul la toate societățile din străinătate, unde în materia de programe, publicul este factorul cel mai important. Cele trei doleanțe ale marilor mase de ascultători sunt: import liber deci desființarea contingentării, aplicarea imediată a legii pentru garantarea audițiunilor radiofo-

nice și admiterea unui reprezentant al amatorilor în comitetul de programe. Numai după satisfacerea acestor doleanțe, radiofonia poate ajunge la o dezvoltare, care să o ducă la înălțimea chemării sale. Publicul într-o însuflețire unanimă aplaudă îndelung pe orator.

D. M. Zaharia povestește amănunțit interesant despre felul cum a luat naștere legea pentru suprimarea parazitilor electrice și cum această lege nu a fost aplicată, ministrul de resort opunându-se elaborării regulamentului. Dealtfel, ministerul de comunicații a lăsat în complotă părăsire această chestiune, care poate fi dusă la îndeplinire, prin Consiliul de miniștri. Acesta este singurul for public, care poate să dispună reluarea cauzei.

D. colonel Hagu vorbește de perfecționările tehnice aduse aparatelor de recepție utilizate azi, expuse în mod foarte interesant inovațiunile cu manlaje, lămpi și piese și ilustrează gradul de dezvoltare a producției la noi și în alte țări. Asistența a urmărit cu mare atenție aceste expuneri și aplauzele unanime au arătat necesitatea a cât mai multe conferințe de propagare și popularizare. Conferențiarul a fost invitat să acorde concursul său și la alte ședințe, organizate pentru propaganda radiofonică.

După aceasta, adunarea generală votează o moțiune, în care se cere:

- 1) Scoaterea completă de sub contingentare a materialului radiofonic de orice fel.
 - 2) Elaborarea regulamentului legii parazitilor industriali, absolut necesar pentru intrarea în vigoare a legii respective.
 - 3) Participarea unui membru al asociației amatorilor, în comitetul de programe al Soc. de radiodifuziune.
 - 4) Reglementarea emisiunii de amatori.
- În acest scop, adunarea delegă o comisiune, compusă din d-nii prof. dr. Hurmuzescu, avocat Victor Duculescu, dr. ing. E. Petrașcu, avocat M. Zaharia, col. Hagu și Ing. I. Florea, cărora li se acordă depline puteri pentru aducerea la îndeplinire a cererilor de mai sus.

În cadrul lucrărilor Congresului au fost abordate probleme diverse, specifice radioamatorismului în creștere, punctul forte l-a constituit *''chestiunea autorizațiilor de emisie''*. Acest fapt se datora ignoranței manifestate de către Siguranța Statului care nu era interesată a autoriza miile de amatori de emisie dornici de reglementarea legală a activității lor.

În cadrul discursului avut inginerul I.C.FLOREA amintea de rolul înalt al amatorilor de emisiune pe unde scurte ...

..... *''această mișcare nu are numai importanța unei predilecții tehnice, ci creează o armată de radiotelegrafiști și telefoniști necesari în orice moment pentru apărarea națională. Amatorii noștri de emisiune se găsesc în situația imposibilă și rușinoasă de a fi tolerați fără drept de existență. Cerem, aici, în plenul Congresului, moțiunea pentru ameliorarea acestei stări, reglementarea dreptului de emisiune și ocrotirea mișcării, care pretutindeni a fost favorizată numai la noi suprimată ''*.

Aceste cuvinte au înflăcărat întreaga asistență care a răspuns cu ropote de aplauze și îndemnuri la legalizarea mișcării de radioamatori în România.

Având în vedere condițiile și starea amatorilor de emisie, după acest congres, entuziasmul maselor a crescut și mai mult, forțând organele puterii de la acea vreme să ia în considerare această stare de fapt și să ia măsurile ce se impuneau.

Astfel fiind situația, amatorii de emisie s-au reunit din nou în primăvara anului următor în cadrul *Congresului Extraordinar al Radioamatorilor Emițători din România*, desfășurat în București la data de 1 martie 1936.

În urma dezbaterilor avute, a problemelor care frământau miile de amatori din întreaga țară și dorinței de afirmare pe plan extern, Congresul a hotărât înființarea **Asociației Amatorilor Români de Unde Scurte**, primul organism reprezentativ, legal constituit al tuturor radioamatorilor români.

O efervescentă fantastică a acestei zile a făcut ca să vină în București radioamatori de pe întreg cuprinsul țării animați de dorința legiferării cât mai repede a activității organizaționale a radioamatorilor din România.

Desfășurarea acestei adunări în baza convocării elaborate de comitetul însărcinat cu redactarea statutului asociației s-a finalizat cu alegerea comitetului de conducere a asociației și întocmirea procesului verbal.

Proces Verbal,

Azi 1 Martie 1936. în București. —

Subsemnații amatori de unde scurte, S.R.R.V.S., întrunită azi în București, în baza convocării elaborate de comitetul înșăriinat cu redactarea statutelor Asociației, au hotărât următoarele:

1. Se constituie lazele Asociației Luvatorilor Luvării de Unde Scurte — cu sediul în București, în baza statutelor discutate și aprobate.

2. Se alege comitetul Asociației pe timp de un an, care este înșăriinat cu punerea în concordantă a statutelor cu legea Persoanelor Juridice.

3. Se convocază la alegerea comitetului, conform statutelor și sunt aleși prin aclamațiunii, următorii: —

Președinte: dl. Dr. Alexandru Leopold

Vicepreședinte: dl. Ing. Paul Popescu Nălaș

Secretar: „ Ioan Niculescu

Casier: „ Ing. Rudrescu V. Gîrgore

Membr: { 1. „ Agalidi Eugen
2. „ Victor Cantunari
3. „ dr. Ion Militaru

Membr: { 1. Părintele Ștefan Rusu
2. Ruastase Treuten

Membr: { 1. dl. Florin Gîrșescu
2. „ Ing. Gheorghe C. Gîrșescu
3. „ Ing. G. Benetand
4. „ dr. Ion Gîrșescu

Se delegă L. F. Dinocescu, cu conducerea biroului
de confirmări de recepție. —

Se fixează ca taxă de înscriere în asociație suma de
lei 100 (una sută), iar cotizatiunea pe an în curs suma
de lei 240 (două sute patruzeci) plătită la trimestrial.

Se fixează ca taxă de dovadă de recepție expediată
suma de lei 2 (doi), iar pentru cele primite se
plătesc costul etichetelor de expedite.

Se fixează adunarea obligatorie lunară a
comitetului în ultima duminică a fiecărei
luni; prima sedință se fixează pentru
ziua de 29 martie 1936.

Secretariatul are obligațiunea de a face cunoscut
tuturor asociații în țară și străinătate, înființarea
A.R.R. în lei.

Prezenta adunare de constituire are caracterul
de adunare generală extraordinară, drept care se
încheiează prezentul proces verbal.

Președinte V. Popescu ^{Președinte} V. Popescu ^{Președinte}
Secretar J. Gh. Păscu ^{Secretar} J. Gh. Păscu ^{Secretar}
Raportor Al. Bărbulescu ^{Raportor} Al. Bărbulescu ^{Raportor}

Prinșcu
L. Politeclenia București
Sta. Virgil Răscianu 78 București

În urma confirmării membrilor comitetului de conducere a asociației au fost stabilite modalitățile de constituire a filialelor asociației, pe regiuni și orașe și s-au pus bazele organizării radioamatorismului în România pe următorii ani.

Pe lângă obiectivele de îndeplinit de către comitetul de conducere nou ales, s-au mai stabilit o serie de măsuri de ordin administrativ-financiar, după cum urmează:

- taxa de înscriere în asociație în cuantum de 100 lei
- cotizația pentru anul în curs în cuantum de 240 lei cu posibilitatea de a fi plătită trimestrial
- taxa de dovadă de recepție expediată în valoare de 2 lei
- se fixează adunarea obligatorie lunară a comitetului, în ultima duminică a fiecărei luni
- obligativitatea secretariatului de a face cunoscut tuturor asociațiilor din țară și străinătate despre înființarea A.A.R.U.S.

Prima ședință a comitetului de conducere a asociației s-a desfășurat pe data de 29 martie 1936; în cadrul acestei ședințe, la propunerea dl. Lt. Florin DINESCU, serviciul de QSL și corespondența aferentă să fie încredințată dl. Victor CANTUNIARI, propunere care a fost validată. Totodată, în cadrul ședinței a fost stabilită și prima CIRCULARĂ privind regulile traficului radio și care trebuie respectat de către toți radioamatorii YR.

Lista cu cei devotați și care au contribuit efectiv la popularizarea radioamatorismului în România este mult mai mare și o vom prezenta în capitolul următor.

Trebuie menționat și faptul că în componența comitetului de conducere au avut loc modificări de-a lungul timpului, urmare datorită fie decesului unor membri, fie concentrărilor de război și plecărilor pe front.

Un fapt deosebit de important a fost cel legat de apariția primului buletin informativ destinat radioamatorilor, intitulat YR5-Buletin.

Apărut în luna aprilie 1936, imediat după înființarea A.A.R.U.S., buletinul a continuat să apară lunar în cadrul revistei Radio UNIVERSUL de la numărul 3 la 38 după cum urmează:

Sumarele numerelor de ediție ale YR-5 Buletin au continuat să apară în cadrul revistei Radio UNIVERSUL până în luna februarie 1939, după cum urmează:

- Nr. 3 – revista Radio UNIVERSUL nr. 84 din 24 mai 1936
- Nr. 4 – revista R.U. nr. 87 din 14 iunie 1936
- Nr. 5 – revista R.U. nr. 91 din 12 iulie 1936
- Nr. 6 – revista R.U. nr. 96 din 16 august 1936
- Nr. 7 – revista R.U. nr. 102 din 26 septembrie 1936
- Nr. 8 – revista R.U. nr. 107 din 31 octombrie 1936
- Nr. 9 – revista R.U. nr. 112 din 05 decembrie 1936
- Nr. 10 – revista R.U. nr. 114 din 19 decembrie 1936
- Nr. 11 – revista R.U. nr. 120 din 30 ianuarie 1937
- Nr. 12 – revista R.U. nr. 125 din 07 martie 1937
- Nr. 13 – revista R.U. nr. 130 din 10 aprilie 1937
- Nr. 14-15 – revista R.U. nr. 139 din 12 iunie 1937
- Nr. 16 – revista R.U. nr. 143 din 10 iulie 1937
- Nr. 17-18 – revista R.U. nr. 152 din 11 septembrie 1937
- Nr. 19 – revista R.U. nr. 158 din 25 octombrie 1937
- Nr. 20 – revista R.U. nr. 164 din 04 decembrie 1937
- Nr. 21-22 – revista R.U. nr. 173 din 05 februarie 1938
- Nr. 23-24 – revista R.U. nr. 177 din 05 martie 1938
- Nr. 25-26 – revista R.U. nr. 183 din 16 aprilie 1938
- Nr. 27-28 – revista R.U. nr. 186 din 07 mai 1938
- Nr. 29 – revista R.U. nr. 189 din 28 mai 1938
- Nr. 30 – revista R.U. nr. 193 din 25 iunie 1938
- Nr. 31 – revista R.U. nr. 197 din 23 iulie 1938
- Nr. 32 – revista R.U. nr. 202 din 27 august 1938
- Nr. 33 – revista R.U. nr. 206 din 24 septembrie 1938
- Nr. 34 – revista R.U. nr. 210 din 22 octombrie 1938
- Nr. 35 – revista R.U. nr. 215 din 26 noiembrie 1938
- Nr. 36-37 – revista R.U. nr. 223 din 21 ianuarie 1939
- Nr. 38 – revista R.U. nr. 228 din 25 februarie 1939

Buletinul YR5 a debutat cu bine, trezind interesul pentru radio a mii de amatori care vedeau în această publicație șansa explorării tainelor eterului și cunoașterea îndeaproape a noii descoperiri ce a revoluționat lumea: RADIOUL.

Printre colaboratorii de seamă care au scris articole în cadrul YR5-Buletin s-au numărat următorii:

- YR5AS	YR5EV	YR5ML	YR5IY
- YR5AA	YR5IG	YR5VV	
- YR5LM	YR5MG	YR5VG	

Apariția numerelor de ediție ale buletinului a fost posibilă datorită contribuției efective a amatorilor membri ai A.A.R.U.S. care au scris articolele tehnice, scrise nu pentru bani, ci dintr-o pornire sufletească și cu un zel, ce numai la amatorii de radio poate fi întâlnit.

Cu toate greutățile inerente, datorită în primul rând lipsei de fonduri bănești care să susțină apariția buletinului, membrii A.A.R.U.S. au depus toate eforturile pentru ca acesta să apară regulat cu articole redactate de cei mai pricepuți și înzestrați colaboratorii care au asigurat în primul rând partea tehnică a publicației.

Lista cu cei devotați și care au contribuit efectiv la popularizarea radioamatorismului în România este mult mai mare și o vom prezenta în capitolul următor.

Activitatea radioamatorilor români a continuat și pe parcursul anului 1939, până spre sfârșitul lunii august, remarcându-se atât prin traficul în eter cât și alte competiții radio specifice.

Începând din toamna anului 1939 activitatea radioamatorilor din țara noastră a fost interzisă datorită mobilizării generale și declanșării celui de-al doilea război mondial. Cu toate că o mare parte dintre radioamatori au plecat pe front, au existat și alții care nu au respectat interdicțiile emise de autorități continuând să lucreze clandestin, asumându-și numeroase riscuri privind libertatea.

Perioada care a urmat a fost de fapt perioada interdicției generale a activității de radioamatorism, nu numai la noi, dar și în alte țări; a fost restricționat inclusiv comerțul cu aparate radio și componente, fapt ce a determinat ca firmele să renunțe la activitățile de import-export și să desfășoare, exclusiv, reparații radio în ateliere.

Întreaga activitate pe linia radioamatorismului a continuat, totuși, să fie axată pe publicarea de articole de specialitate în revistele *Radio UNIVERSUL* și *Radio ROMÂNIA* în cuprinsul cărora a continuat să fie editat YR-5 Buletin, evident cu un conținut mai redus privind aspectele legate de radioamatorism, toate acestea datorită condițiilor de război și a lipsei de activitate în eter a radioamatorilor din acea perioadă.

CAPITOLUL III

Dezvoltarea mișcării de radioamatori în România după constituirea A.A.R.U.S (1936) și până la declanșarea celui de-al doilea război mondial (1939)

După constituire, prima ADUNARE GENERALĂ a asociației s-a desfășurat în București în data de 31 ianuarie 1937. La această dată asociația avea 72 de membri și comitetul de conducere. Trebuie subliniat, din nou, rolul deosebit avut în organizarea și așezarea pe principii noi a radioamatorismului românesc a celor mai iluștri radioamatori, după cum urmează:

- Alexandru SAVOPOL – Y5RAS
- Ion NICULESCU – YR5EV
- Grigore ANDRIESCU – YR5MG
- Victor CANTUNIARI – YR5VC
- Paul CIOCOS - YR5PC
- Anastase TRENTEA – YR5AT
- Ștefan RUSU – YR5AR
- Liviu MACOVEANU – YR5ML
- Florin DINESCU – YR5FD

Cu toate că înființarea A.A.R.U.S. a adus un licăr de speranță, cel puțin din punct de vedere organizațional, pe plan legislativ rămânea neîmplinit visul amatorilor de emisie de a avea dreptul liber de comunicare cu semenii lor din țară și străinătate.

Recunoașterea legalității A.A.R.U.S. pe plan internațional se va produce abia în anul 1938 pe data de 10 ianuarie, împlinindu-se astfel, marele vis al radioamatorilor români acela de a avea relații organizaționale în cadrul International Amateur Radio Union.

După înființarea și legalizarea asociației, precum și autorizarea multor radioamatori pentru emisie au început și la noi competițiile în eter; astfel, în zilele de 8 și 18 aprilie 1936 s-a desfășurat primul concurs *YR-Test* la nivel național la care au participat radioamatori din toate regiunile țării. Demn de remarcat este faptul că această primă competiție a fost câștigată de preotul Ștefan Rusu – YR5AR care a întrunit condițiile din regulamentul de desfășurare și a obținut cel mai bun scor.

Redăm mai jos un mic extras din revista *Radio UNIVERSUL* de la acea vreme:.....

„ iată pe faimosul YR5AR, unul dintre cei mai vechi YR5 ! Deși nevoit să lucreze cu un Hartley de 2-3 wați din cauza lipsei curentului electric (lucra cu baterii de 80 V la anod) a dat de furcă de multe ori amatorilor cu puteri de sute de wați de la oraș. Nu sunt puține concursurile și trofee câștigate de YR5AR. În ciuda puterii sale reduse, în timp, a lucrat în CW toate continentele, primind și diploma WAC în CW ”.

Aceiași publicație mai scria:

..... “ fiul domniei sale, Mircea Rusu – YR5BV este de asemenea un cunoscut amator YR5 care va avea un frumos viitor. Domnul Mircea folosește un receptor 0-V-1, iar antena este un Herz monofeeder ”.

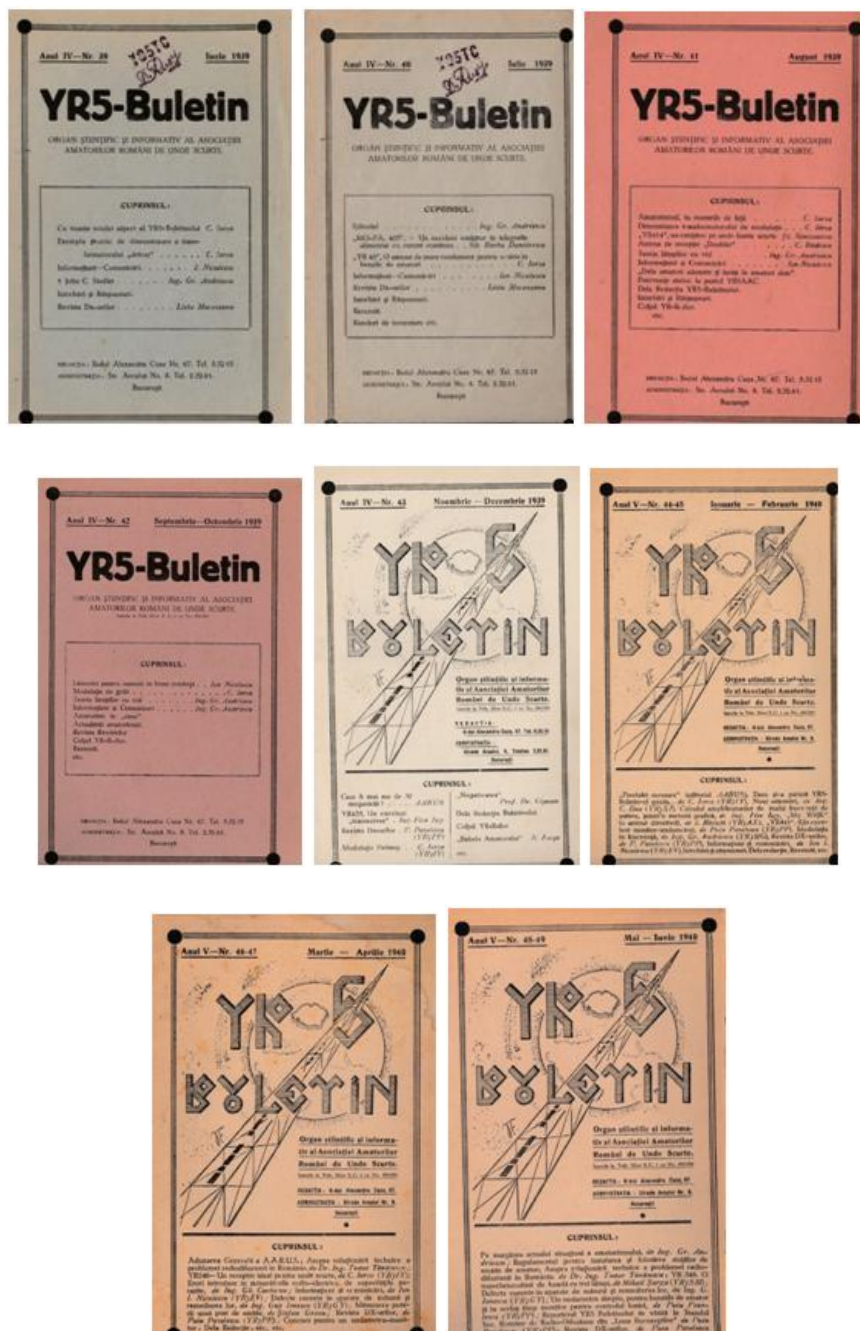
În cursul anului 1937 activitatea radioamatorilor români s-a intensificat, în ceea ce privește traficul radio, iar desfășurarea concursului *YR-Test* în unde scurte, competiție de nivel național a mobilizat zeci de radioamatori din toate regiunile țării; câștigătorul acestei ediții a fost din nou, preotul Ștefan Rusu – YR5AR care a obținut cel mai bun rezultat.

În perioada la care ne referim, pe lângă activitatea în eter a radioamatorilor, a continuat editarea YR5-Buletin, cu articole din ce în ce mai interesante și utile amatorilor, fie ei începători sau avansați.

Publicarea buletinului s-a făcut în cadrul revistei Radio UNIVERSUL până la numărul 38 din 25 februarie 1939; începând cu luna iunie 1939, YR5-Buletin apare ca publicație de sine stătătoare având un cuprins de 32-34 de pagini, astfel:

În vederea legiferării legii amatorilor de emisie, comitetul A.A.R.U.S. avea să depună în perioada următoare mari eforturi și rugăminți implorând Marele Stat Major să plece urechea la apelul viitorilor săi telegrafiști combatanți, pe de altă parte, rugând Siguranța Generală să fie încredințată că amatorul de emisiune nu este un anarhist, ci un mare patriot în slujba țării.

În același context, comitetul s-a adresat POȘTEI să înțeleagă și să accepte amatorismul radio ca fiind de bun augur și să sprijine efectuarea corespondenței între radioamatorii din țară și din străinătate, ca fiind o punte de legătură între popoarele lumii.

Nu în ultimul rând, comitetul s-a adresat Radiodifuziunii să fie de acord cu legiferarea amatorilor emițători, asigurând că aceștia nu vor crea probleme în ceea ce privește perturbarea emisiunilor de radiodifuziune.

Acest pas îmbucurător nu a adus însă cu nimic mai aproape legiferarea mult așteptată, ba dimpotrivă, a dezlănțuit din nou prigoana autorităților abilitate împotriva tuturor amatorilor emițători și receptori. Măsurile, uneori coercitive, luate împotriva amatorilor au făcut ca aceștia să lucreze în continuare clandestin, iar, delicvenților li se întocmeau fișe de urmărire și chiar confiscarea aparaturii de radio emisie.

Manifestările pe plan național și dorința de afirmare pe plan extern ale radioamatorilor au continuat cu multă insistență presând legislativul să ia în considerare doleanțele lor și promulgarea unei legi care să reglementeze regimul amatorilor emițători.

După lungi tergiversări și amânări, la data de 27 aprilie 1938, avându-se în vedere avizul Consiliului Legislativ – Secția III și jurnalul Consiliului de Miniștri, a fost semnat *Decretul – Lege relativ la emisiunile radio-electrice*, primul act normativ care a reglementat de facto, regimul emisiunilor radio-electrice ale radioamatorilor din România.

Este important de remarcat că la articolul 2 din acest Decret-Lege se stipula faptul că *''orice posesor al unui post de radio-emisiune este obligat să aibă o autorizațiune de instalare și folosință din partea Ministerului Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, dată prin Direcțiunea tehnică de lucrări publice și comunicații. Autorizațiunea de instalare și folosință va fi elaborată de Direcțiunea Generală a P.T.T. pe baza avizului comisiunii și a votului afirmativ din partea Marelui Stat Major și al Ministerului de Interne, absolut necesare pentru admisibilitatea cerută* ''

Pentru a nu se crea interpretări eronate ale prevederilor actului normativ, la articolele 4-5 se menționa faptul că *'' toți radio-amatorii, posesori de posturi de emisiune radio-electrice, autorizați potrivit dispozițiunilor prezentului decret-lege, nu au*

voie să facă nici un fel de emisiune cu caracter de radio-difuziune și să aibă certificate de amatori, obținute pe baza unor examene de capacitate”.

Apariția acestui act normativ a permis, mai departe, la “ ... aderarea la condițiunile generale tehnice și de exploatare prevăzute în Regulamentul internațional al radio comunicațiilor, în Aranjamentul de la Haga, precum și la celelalte aranjamente și Convențiuni la care statul român a ratificat ”.

Reglementarea juridică a activității radioamatorilor români a fost, în sfârșit, pecetluită, astfel că de acum înainte, în evoluția sa, radioamatorismul în România se va situa, cu excepția unei perioade scurte, în centrul atenției forurilor statului român. Bucuria nemărginită a radioamatorilor din România a fost împărtășită și altor radioamatori străini, dispărând teama, frica, nesiguranța și măsurile coercitive care planau asupra tuturor.

4

INSFARȘIT, REGLEMENTAREA!

Pășile 1938 au adus radiofoniștilor românî cel mai frumos dar : reglementarea emisiunilor de amator. Așteptată de zece ani și mai bine, această reglementare pune capăt unei stări de lucruri care împiedica buna dezvoltare a radiofoniei de amator și suprima tot eșalonul experimentatorilor.

Iată textul decretului regal așdru în „Monitorul Oficial”.

ART. I. Emisiunile radio-electrice ale radio-amatorilor sunt permise numai în condițiunile prezentului decret-lege.

ART. II. Orice posesor al unui post de radio-emisiune e obligat să aibă o autorizație de instalare și folosință din partea ministerului de lucrări publice și comunicații, dată prin direcțiunea tehnică de lucrări publice și comunicații. Autorizația de instalare și folosință va fi elaborată de direcțiunea generală P. T. T. pe baza avizului comisiei prevăzută de art. 9 din legea pentru instalarea și folosința stațiilor și posturilor radio-electrice și înalată ministerului de lucrări publice și comunicații.

Votul afirmativ al delegațiilor Marelui Slat Major și al Ministerului de Interne sunt absolut necesare pentru admisibilitatea cerută.

ART. III. Condițiunile generale tehnice și de exploatare sunt cele prevăzute în regulamentul internațional al radio-comunicațiilor, în aranjamentul dela Haga, precum și în celelalte aranjamente și convențiuni la care Statul român va adera în viitor.

Ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor, prin direcțiunea tehnică de lucrări publice și comunicații și prin direcțiunea generală P. T. T. va controla respectarea acestor condițiuni.

ART. IV. Radio-amatorii, posesori de posturi de emisiune radio-electrice, autorizați potrivit dispozițiilor prezentului decret-lege, nu au voie să facă nici un fel de emisiune cu caracter de radio-difuziune fără aprobarea prealabilă și în scris a Societății Române de radio-difuziune.

ART. V. Radio-amatorii posesori al unor astfel de posturi trebuie să aibă certificate de amatori obținute pe baza unor examene de capacitate. Reglemen-

tul acestor examene se va fixa printr-o decizie ministerială dată de ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor.

Candidații vor trebui să facă parte din societăți sau cluburi de radio-emisiune legal constituite.

ART. VI. Posesorii posturilor de radio-emisiune vor trebui să plătească în folosul administrației P. T. T. taxele ce vor fi înscrise în tariful P. T. T.

Plata taxelor către ad-ța P.T.T. nu scutește pe radio-amatorii de plata taxelor cuvenite Societății Române de radio-difuziune.

ART. VII. Candidații la examenul de radio-amatori vor plăti o taxă de examen ce se va fixa prin decizie ministerială. Taxele vor servi la plata jetoanelor comisiei examinatoare.

ART. VIII. Contravențiilor li se vor aplica penalitățile prevăzute de art. 17, art. 18 și 19 din legea pentru instalarea și folosința stațiilor și posturilor radio-electrice.

ART. IX. Posesorii de posturi de emisiune de radio-amatori, cari vor permite manipularea instalațiilor lor la persoane ce nu au certificate de radio-amatori, li se vor retrage autorizațiile de instalare și folosință.

ART. X. Miniștrii noștri secretari de Stat la departamentele lucrărilor publice și al comunicațiilor și de justiție sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

EXPUNEREA DE MOTIVE

Iată expunerea de motive a acestui decret-lege :

Emisiunile radio-amatorilor din întreaga lume au luat o dezvoltare conștientă în ultimii 15 ani. În anul 1927 categoria acestor posturi de emisiune a fost nevoe să fie înscrisă în regulamentul internațional al radio-comunicațiilor dela Washington, iar în 1932 ea s-a încadrat mai strâns în noul regulamentul internațional al radio-comunicațiilor întocmit la Madrid. De altfel, din 1929, când s-a încheiat între state un aranjament particular la Haga, asupra normelor de funcționare a radio-emisitorilor amatori, în rețeaua lor internațională, România a aderat la acest aranjament.

Totuși nici până azi nu s-a reglementat la noi chestiunea ama-

torilor. În legea pentru instalarea și folosința stațiilor și posturilor radio-electrice din 1925, nu s-a prevăzut această categorie de emițători pentru că existau încă la acea dată în țară. Azi ei sunt în număr destul de mare și cer intrarea în legislație, deoarece legea de mai sus îi consideră clandestini, ca unit ce nu intră în categoriile fixate de lege.

Situația necladă actuală prezintă două mari inconveniente :

1. Siguranța generală a statului și Marelui Slat Major nu pot să controleze suficient activitatea acestor radio-amatori.
2. Statul se privează de anumite venituri ce ar rezulta din taxele încasate pentru utilizarea electricei în comunicații radio-electrice, un monopol de stat, administrat prin direcțiunea generală P. T. T.

Prin reglementarea acestor emisiuni nu numai că s'ar transforma cele două inconveniente de mai sus în avantaje, dar prin dezvoltarea ce ar lua-o această categorie de emițători, s'ar mai satisfacă și alte interese superioare ale statului.

- a) S'ar înmulți numărul tehnicienilor în radio-comunicații, cum și numărul operatorilor radio-telegrafi cu aptitudini de a decifra la ureche semnalele Morse. Armata în special are acum nevoa acestor specialiști, pe care nu are timpul necesar să-i formeze în timpul stagiului militar.
- b) S'ar înmulți numărul instalațiilor de emisiune și recepție pe unde scurte în toată țara, foarte utile în timpuri turburi, în caz de mobilizare.
- c) Formarea tehnicienilor specialiști în domeniul radio-comunicațiilor nu ar mai necesita cheltuieli din partea Statului.
- d) Prin dezvoltarea instalațiilor de emisiune se vor vinde și se vor găsi mai ușor pe piața noastră radiofonie piese și lămpi de emisiune. Stocurile respective vor fi foarte utile în caz de mobilizare.
- e) Dezvoltarea legăturilor românești în rețeaua internațională a radio-amatorilor face o bună propagandă României în străinătate.

Având în vedere toate considerațiunile de mai sus, e foarte util să se completeze legea actuală a instalațiilor radio-electrice, pentru a se rezolva la chestiunea radio-amatorilor emițători.

.Pentru o mai bună vizualizare, redăm mai jos textul reglementării:

Primele reglementări pentru radioamatorii de emisie

- Aprilie 1938 -

- Radio UNIVERSUL , Paști-1938 -

Decret-Lege privind emisiunile radio-electrice

din 27 aprilie 1938

ART. I. Emisiunile radio-electrice ale radio-amatorilor sunt permise numai în condițiunile prezentului decret-lege.

ART. II. Orice posesor al unui post de radio-emisiune e obligat să aibe o autorizație de instalare și folosință din partea ministerului de lucrări publice și comunicații, dată prin direcțiunea tehnică de lucrări publice și comunicații. Autorizația de instalare și folosință va fi elaborată de direcțiunea generală P.T.T. pe baza avizului comisiunei prevăzută de art. 9 din *Legea pentru instalarea și folosința stațiunilor și posturilor radio-electrice* și înaintată ministerului de lucrări publice și comunicații. Votul afirmativ al delegaților Marelui Stat Major și al Ministerului de Interne sunt absolut necesare pentru admisibilitatea cerută.

ART. III. Condițiunile generale tehnice și de exploatare sunt cele prevăzute în regulamentul internațional al radio-comunicațiilor, în aranjamentul de la Haga, precum și în celelalte aranjamente și convențiuni la care Statul român va adera în viitor. Ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor, prin direcția tehnică de lucrări publice și comunicații și prin direcția generală P.T.T. va controla respectarea acestor condițiuni.

ART. IV. Radio-amatorii, posesori de posturi de emisiune radio-electrică, autorizați potrivit dispozițiunilor prezentului decret-lege, nu au voie să facă nici un fel de emisiune cu caracter de radio-difuziune fără aprobarea prealabilă și în scris a Societății Române de radio-difuziune.

ART. V. Radioamatorii posesori ai unor astfel de posturi trebuie să aibe certificate de amatori obținute pe baza unor examene de capacitate. Regulamentul acestor examene se va fixa printr-o decizie ministerială dată de ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor. Candidații vor trebui să facă parte din societăți sau cluburi de radio-emisiune legal constituite.

ART. VI. Posesorii posturilor de radio-emisiune vor trebui să plătească în folosul administrației P.T.T. taxele ce vor fi înscrise în tariful P.T.T.

Plata taxelor către administrația P.T.T. nu scutește pe radio-amatori de plata taxelor cuvenite Societății Române de radio-difuziune.

ART. VII. Candidații la examenul de radio-amatori vor plăti o taxă de examen ce se va fixa prin decizie ministerială. Taxele vor servi la plata jetoanelor comisiunii examinatoare.

ART. VIII. Contraveniențelor li se vor aplica penalitățile prevăzute de art. 17, art. 18 și 19 din *Legea pentru instalarea și folosința stațiunilor și posturilor radio-electrice*.

ART. IX. Posesorilor de posturi de emisiune de radio-amatori, cari vor permite manipularea instalațiilor lor la persoane ce nu au certificate de radio-amatori, li se vor retrage autorizațiile de instalare și folosință.

ART. X. Miniștrii noștri secretari de Stat la departamentele lucrărilor publice și al comunicațiilor și de justiție sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

EXPUNEREA DE MOTIVE

Iată expunerea de motive a acestui decret-lege:

Emisiunile radio-amatorilor din întreaga lume au luat o dezvoltare covârșitoare în ultimii 15 ani. În anul 1927 categoria acestor posturi de emisiune a fost nevoe să fie înscrisă în regulamentul internațional al radio-comunicațiilor de la Washington, iar în 1932 ea s-a încadrat mai strâns în noul regulament internațional al radio-comunicațiilor întocmit la Madrid. De altfel, din 1929, când s-a încheiat între state un aranjament particular la Haga, asupra normelor de funcționare a radio-emitătorilor amatori, în rețeaua lor internațională, România a aderat la acest aranjament.

Totuși nici până azi nu s-a reglementat la noi chestiunea amatorilor. În Legea pentru instalarea și folosința stațiunilor și posturilor radio-electrice din 1925, nu s-a prevăzut această categorie de emițători, pentru că existau încă la acea dată în țară. Azi ei sunt în număr destul de mare și cer intrarea în legalitate, deoarece legea de mai sus îi consideră clandestini, ca unii ce nu intră în categoriile fixate de lege.

Situația neclară actuală prezintă două mari inconveniente:

Siguranța generală a Statului și Marelui Stat Major nu pot să controleze suficient activitatea acestor radio-amatori.

Statul se privează de anumite venituri ce ar rezulta din taxele încasate pentru utilizarea eterului în comunicații radio-electrice, un monopol de stat, administrat prin direcția generală P.T.T.

Prin reglementarea acestor emisiuni nu numai că s-ar transforma cele două inconveniente de mai sus în avantagii, dar prin dezvoltarea ce-ar lua-o această categorie de emițători, s-ar mai satisface și alte interese superioare ale statului:

- S-ar înmulți numărul tehnicienilor în radio-comunicații, cum și numărul operatorilor radio-telegrafici cu aptitudini de a descifra la ureche semnalele Morse. Armata, în special simte acut nevoia acestor specialiști, pe care nu are timpul necesar să-i formeze în timpul stagiului militar.
- S-ar înmulți numărul instalațiilor de emisiune și recepție pe unde scurte în toată țara, foarte utile în timpuri turburi, în caz de mobilizare.

Formarea tehnicienilor specialiști în domeniul radio-comunicațiilor nu ar mai necesita cheltueli din partea Statului.

Prin dezvoltarea instalațiilor de emisiune se vor vinde și se vor găsi mai ușor pe piața noastră radiofonică piese și lămpi de emisiune. Stocurile respective vor fi foarte utile în caz de mobilizare.

Desvoltarea legăturilor românești în rețeaua internațională a radio-amatorilor face o bună propagandă României în străinătate.

Având în vedere toate considerațiunile de mai sus, e foarte util să se completeze legea actuală a instalațiunilor radio-electrice, pentru a se reglementa chestiunea radio-amatorilor emițători.

După apariția Decretului-Lege din aprilie 1938 a crescut vertiginos numărul radioamatorilor care au solicitat autorizările în emisie, astfel că pe plan național radioamatorismul a prins curaj, dovadă fiind prezența în eter a zeci de pasionați. Participarea în eter la diferite competiții specifice, precum și creșterea interesului pentru legături radio la distanțe cât mai mari, au consfințit faptul că radioamatorii români nu erau mai prejos decât colegii lor din alte țări.

Carte de confirmare a legăturii cu o stație din Japonia primită de YR51Y

Având în vedere cele prezentate mai sus, publicăm în continuare lista cu radioamatorii români – YR5 existenți la sfârșitul lunii martie 1939, după cum urmează:

- YR5AA – Ing. Paul Popescu-Mălăiești, str. Carol Davila 89, București VI
- YR5AAC – A.A.R.U.S, cu sediul în str. Carol Davila 89, București VI
- YR5ABC – Cuibul nr. 15 al Cohortei de Străjeri *Tyra*, Cetatea Albă
- YR5AC – Slt. Nicolae Slonovschi, str. Gh. Asachi 11, Iași
- YR5ACC – Liceul D.A. Sturza, Tecuci
- YR5AE – Nicolae Georgescu, str. M. Eminescu 89, Predeal
- YR5AG – Aurel Grigoriu, București
- YR5AI – Alexandru Sergiu, str. Ing. Bălăceanu 2, București
- YR5AJ – Prof. Traian Elian, str. Roșiori 23, Craiova
- YR5AK – Ștefan Simionescu, str. Cerna 41, București II
- YR5AL – Ion Nerescu, str. G. Marzescu 9, Dorohoi
- YR5AM – Ing. Alexandru Macarescu, str. Plevnei 1, Câmpina
- YR5AO – Gheorghe Lenghel, com. Agâș, Jud. Bacău
- YR5AP – Anatol Poruznic, str. Regina Maria 36, Bălți
- YR5AQ – Stelian Giurescu, Gara Lipscani
- YR5AR – Preot Ștefan Rusu, com. Nădab 129, Jud. Arad
- YR5AT – Anastase Trentea, str. Sf. Andrei 14, Iași
- YR5AU – Mișu Feder, str. Ing. Zablovsky 86, București II
- YR5AV – Ing. Valentin Călinescu, B-dul Lascăr Catargiu 20, București
- YR5AW - Lt. Mircea Nicolescu, str. Gh. Asachi 10, Iași
- YR5AX – Ion Răduță, str. Gen. Angelescu 49, București II
- YR5AY – Al. Bacci, str. Sf. Niceta 15, București
- YR5AZ – Eugen Andreescu, com. Căpreni, Jud. Dolj
- YR5BA – Constantin Ionescu Teișani, Stația T.F.F. Văcărești, București
- YR5BB – Ing. G. Benetaud, str. Povemei 10, București
- YR5BC – Dimitrie Cantemir, str. Romană 139, București III
- YR5BD – Slt. Barbu Demetrescu, str. Mircea Vodă 31, Aiud, Jud. Alba
- YR5BE – Radu Marian, str. Păcurari 100, Iași
- YR5BF – Augustin Mityco, str. Turda 9, București II
- YR5BG – Chirilă Luchian, Dir. Generală P.T.T. București
- YR5BH – Mihail Gheorghiu, str. Aviator Muntenescu 41, București III
- YR5BJ – Pandele Văideanu, B-dul Pache74 bis, București IV
- YR5BK – Constantin Dobrovici, str. Ge. Angelescu 39, București II
- YR5BL – Ioan Dunca, str. Petru Rareș 49, Satu Mare
- YR5BM – Iosif Galbacs, str. Petre Pipoș 2, Arad
- YR5BN – Dumitre Enescu, str. Zboina Neagră 51, București II

- YR5BO – Bobo C. Lazăr, str. Gen. Angelescu 49, București II
- YR5BP – Constantin Kerekes, str. Șt. O. Iosif 10, Brașov
- YR5BQ – Constantin Anicolăesi, Universitatea din Iași
- YR5BR – Slt. Mircea Lupeanu, str. Dr. Bolcaș 13, Beiuș
- YR5BS – Ionel Ionescu, com. Moțăței, Jud. Dolj
- YR5BT – Marius Becherescu, str. Cazărmii 1, Craiova
- YR5BU – Gheorghe Gutia, str. Mihail Kogălniceanu 20, Sebeș, Jud. Alba
- YR5BV – Mircea Rusu, com. Nădab 129, Jud. Arad
- YR5BW – Mr. Sontag, B-dul Mihail Ghica 224, București II
- YR5DV – Ilie Călin, Flotila 1 bombardament, Brașov
- YR5DW – Tănase Ivanov, str. Mihai Viteazu 11, Satu Mare
- YR5DX – Mia Silvia Zamfirescu, str. Gen. Lahovary 89, București
- YR5DY – Teodorescu G. Mihail, B-dul A. Caracala 2, Caracal
- YR5DZ – Dumitrescu i. Grigore, str. Berzei 37, Ploiești
- YR5EA – Dr. Vasile Chirtop, Câmpeni, Jud. Turda
- YR5EB – Ing. Gheorghe Enescu, com. Buturugeni, Of. Bolintin, Jud. Ilfov
- YR5EC – Emilian Nițulescu, str. Manu Manta 73, Ploiești
- YR5ED – Iosif Mureșanu, Câmpeni, Jud. Turda
- YR5EE – Ernest Boiu, str. Friedenfels 20, Sibiu
- YR5EF – Liceul Traian Brătescu, str. Mircea cel Mare 55, Satu Mare
- YR5EG – Bonifaciu Hritovici, str. Dr. Lister 39, București
- YR5EH – Mihail Sturza, str. Avram Iancu 23, Sibiu
- YR5EI – Dan C. Ioanin, Școala de Aviație Cotroceni, București
- YR5EJ – Corneliu Cioc, Sanatorul Geoagiu, Jud. Hunedoara
- YR5EK – Plut. M. Budriman, str. Principele Nicolae I, Aiud, Jud. Alba
- YR5EL – Pall Ștefan, str. Dr. Vasile Lucaci 62, Brașov
- YR5EM – Dumitru Manea, B-dul Robert 10, Băneasa, Jud. Ilfov
- YR5EV – Ion I. Niculescu, str. Niculcea 50, București
- YR5FD – Lt. Florin Dinescu, str. Buzești 69, București
- YR5FP – Florin Paraschivescu, str. Lascăr Catargiu 5, Ploiești
- YR5GD – G. Dobrescu, str. Eliade Rădulescu 24, București
- YR5GJ – G. Giurgea, str. Academiei 14, București
- YR5GY – Guy Ionescu, B-dul Basarab 131, București II
- YR5HC – Constantin Honae, str. Basarabiei 26, Timișoara
- YR5IC – Constantin Ionescu, com. Moțăței, Jud. Dolj
- YR5ID – D. Iancu, str. Regele Carol II 44, Bistrița
- YR5IE – I. Elian, str. Plevnei 36, Câmpina
- YR5IG – Ernest Gross, str. Ge. Angelescu 165, București II
- YR5II – E. Georgescu, str. Piața Mică 3, Bistrița-Năsăud

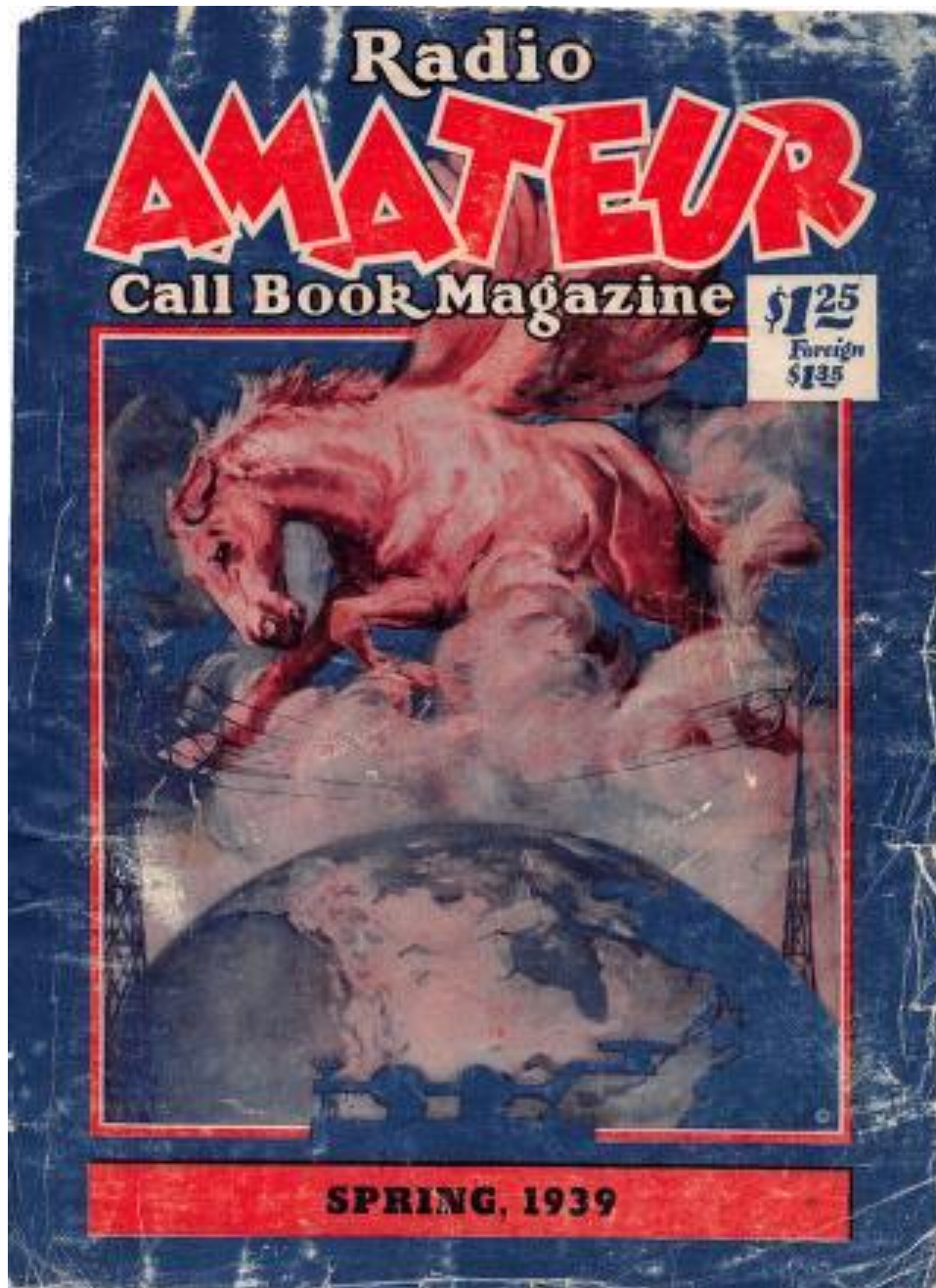
- YR5IJ – W. Schmidt, str. Șincai 2, Dorohoi
- YR5IS – Traian Ivan, str. Avram Iancu 11, Sibiu
- YR5IT – Ion Pantea, str. G. Velicu 31, București
- YR5IW – Ion Vrăbiescu, com. Podenii Noi, Jud. Prahova
- YR5IY – Iky Jarca, B-dul A.I.Cuza 67, București
- YR5IZ – Ion Zaitz, B-dul Carol II 7, București VI
- YR5JJ – Alexandru Niculescu, str. Ileana Cosânzeana 50, București VI
- YR5JS – Jan Sefciuc, str. Plăieșilor 12, Ploiești
- YR5KP – Corneliu Penescu, Calea Moșilor 115, București II
- YR5KW – Christian Panaitide, str. Viitorului 110, București III
- YR5LJ – Mihail Jipa, str. Aviator Sănătescu 53/bis, București
- YR5LM – Ing. Hans Ehrlich, str. Alexandru Vlahuță 9, Sibiu
- YR5MB – Adalbert Magyary, str. Gh. Ionescu 18, Arad
- YR5MC – Ing. Dumitru Ceaparu, str. Cobălcescu 40, București II
- YR5MG – Ing. Grigore Andriescu, str. Arcului 8, București I
- YR5MI – Cpt. Dumitru Ionescu, str. Dr. Severeanu 28, București
- YR5ML – Liviu Macoveanu, str. Alecu Russo 23, București III
- YR5MV – V. Manu, str. Dr. Ciordaș 20, Oradia Mare
- YR5NC – Nicolae Constantin, Inspectoratul de Poliție Timișoara
- YR5NI – Ion Naidin, str. Iuliu Maniu 40, Cluj
- YR5NM – Dr. Ion Militaru, str. Virgil Pleșoianu 78, București II
- YR5NS – Aviator Gheorghe Haralambie, str. Carol I 38, Câmpina
- YR5OM – Lt. Octavian Moga, str. Rimanoczy 7, Oradia Mare
- YR5OR – Geza Wenzel, str. Aquila 39, București
- YR5BX – Dumitru Georgescu, str. Ștefan cel Mare 27, Giurgiu
- YR5BY – Raul Vasilescu, str. Regele Carol II 93, Ploiești
- YR5BZ – Prudențiu Zamfirescu, str. Gen. Lahovary 89, București
- YR5CA – Spiridon Rădulescu, com. Gomet-Cricov, Jud. Prahova
- YR5CB – Raul Cristescu, str. Iuliu Tetrat 21, București III
- YR5CC – Constantin N. Ionescu, str. Prof. Ioan Ursu 37, București
- YR5CD – Constantin Dumitrescu, str. Călugăreni 7, Sebeș, Jud. Alba
- YR5CE – Gheorghe Pârvulescu, com. Urlați, Jud. Prahova
- YR5CF – C. Florian, str. Troțușului 53, București
- YR5CG - Boris Sudacevski, str. Ipsilanti 12, Iași
- YR5CH - Constantin Haltrich, str. Mihaiu Bravul 14, Galați
- YR5CI – Ion Cristovici, str. Logofătul Tăutu 42, Craiova
- YR5CJ – George Anastasiu, str. Romană 14, București III

- YR5CK – Victor Fotiade, B-dul Brătianu 9, București I
- YR5CL – Romeo Vlădoianu, str. Eduard Grant 14/bis, București II
- YR5CM – Victor Antohi, str. Ecoului 33, București
- YR5CN – Nicolae Cioc, str. Pictor Grigorescu 3, București I
- YR5CO – Helga Conert, str. Șoagarului 10, Sibiu
- YR5CQ – Ion Negrescu, B-dul Ferdinand 36, București
- YR5CR – Lt. Cezar Ionescu, str. Dr. Severeanu 3, București
- YR5CS – Mircea Ionescu, str. Palade 52/bis, București
- YR5CT – Rudolf Kunte, str. Regina Maria 49, Sibiu
- YR5CU – Vasile C. Pavel, str. Aurora 7, Sighet
- YR5CV – Constantin Fleisher, Fundația I. Lizeanu 6/bis, București
- YR5CW – Leonida Pascu, str. Precupeții Vechi 6, București III
- YR5CX – Constantin Diaconu, str. I.C.Brătianu 54, Craiova
- YR5CY – Mihail B. Lascăr, str. Transilvaniei 36, București II
- YR5CZ – Mihail Cerchez, str. Lungă 13, Sibiu
- YR5DA – Alexandru Mitache, str. Lunei 6, București
- YR5DB – Dezideriu Mityco, str. Coșbuc 59, Arad
- YR5DC – Dinu CristYR5ea, Centrul Radio Telegrafic Văcărești, București
- YR5DD – Demetru Dascălu, str. I.G.Duca 74, Miercurea Ciucului
- YR5DE – Nicolae Bădulescu, str. Crișana 18, București
- YR5DF – Lt. Mircea Vidrighinescu, Regimnetul 90 Infanterie, Sibiu
- YR5DG – Iancu Cristea, Administrația Financiară Sibiu
- YR5DH – Siegfried Zimmermann, str. Suroaia 9, București
- YR5DI - Ștefan Antonescu, str. Urlații Vechi, com. Urlați, Jud. Prahova
- YR5DJ – Gheorghe Pisalca, str. Armeană 15, Iași
- YR5DK – Radu G. Stamate, str. Plăeși 11, Ploiești
- YR5DL – Sergiu Mateescu, B-dul Ferdinand 22, Iași
- YR5DM – Zeno Gropsianu, str. Cantacuzino 8, Timișoara II
- YR5DN – G.C.Pavelescu, str. Mărășești 1, Iași
- YR5DO – Sztolar Eugen, str. Rahovei 172, Arad
- YR5DP – Andrieș C.Petre, Calea Plevnei 224, București
- YR5DQ – Tudor T. Orzeanu, str. Latină 4, București
- YR5DR – George Grigorescu, str. Traian 215, Galați
- YR5DS – Gheorghe V. Ioan, str. Colonel medic Mihălcescu 8, Galați
- YR5DT – Huch V. Alexandru, str. Știrbei Vodă 85, București
- YR5OW – Elisabeta Ehrlich, str. Alexandru Vlahuță 9, Sibiu
- YR5PA – Alexandru M. Popescu, str. Prozerpina 9, București
- YR5PB – Petre Becherescu, B-dul Carol I 88, Craiova

- YR5PC – Paul Ciocos, Aleea Ispășoiu 4B, București V
- YR5PI – Ion A. Popescu, str. 13 Septembrie 65, București
- YR5PN – Nicolae Penga, str. 13 Septembrie 144, București VI
- YR5PP – Cezar Pavelescu, str. Mărășești 3, Iași
- YR5PQ – Constantin Petrescu, str. Amardia 11, Craiova
- YR5RH – Lt. Gheorghe Popescu, București
- YR5RR – Cpt. Clement Demetrescu, str. Dr. Paulescu 60, București
- YR5RX – Lt. Camil Raicu, București
- YR5RY – Eugen E. Agalidi, str. Căpitan Preotescu 17, București
- YR5SI – Nicolae Chirvasiu, str. Leova 32, București
- YR5SM – Mihail Sarga, str. Ștefan cel Mare 11/A, Satu Mare
- YR5SP – Stelian Popescu, Regimentul 1 Transmisiuni, București
- YR5SS - Ștefan Simionescu, str. Ion Băilescu 66, București
- YR5TB – Constantin Băileanu, str. Grigore Ion 13, București
- YR5TI – Septimiu Trifu, Aleea Mântuleasa 7, București IV
- YR5TP – Tiberiu Popovici, str. Negustori 5, Oradia Mare
- YR5UC – Umberto Emil Cives, str. Vasile Lupu 37, Ploiești
- YR5VA – Aurel Vlaicu, str. Paris 9, Cluj
- YR5VC – Victor Cantuniari, str. Matei Basarab 33, București IV
- YR5VG – Vladimir Gheorghiu, str. Căpitan Preotescu 17, București
- YR5VI – Iordan Vasilescu, str. C. Conache 12, Ploiești
- YR5VX – Nicolae Golumbovici, Oficiul P.T.T. Timișoara
- YR5WG – Grigore Vasilescu, str. Aquila 39, București VI
- YR5WW – Gheorghe Vasiescu, str. M. Kogălniceanu 51, Arad
- YR5XJ – Ing. Constantin Dan, com. Clișcăuți, Jud. Hotin
- YR5YL – Maria Schmidt, str. Șincai 2, Dorohoi
- YR5YR – D. Donciu, str. Făinari 45, București

Notă – Aceste indicative ale radioamatorilor români au fost înscrise și în cunoscuta publicație *Radio-Amateur Call Book Magazine* din primăvara anului 1939, după cum se poate vedea în continuare.

SITUAȚIA AUTORIZĂRII RADIOAMATORILOR ROMÂNI

31 Martie 1939

Regiuni	Stații individuale	Stații de club	Total
Ardeal	45	-	45
Basarabia	1	1	2
Bucovina	1	-	1
Dobrogea	-	-	-
Moldova	17	1	18
Muntenia	100	1	101
Oltenia	10	-	10
TOTAL	174	3	177

Din cele 71 de județe, situația autorizării radioamatorilor pe localități era următoarea:

Nr. crt.	Disponerea	Stații individuale	Stații colective	Total
1.	București	80	1	81
2.	Cetatea Albă	-	1	1
3.	Iași	10	-	10
4.	Tecuci	-	1	1
5.	Predeal	1	-	1
6.	Craiova	6	-	6
7.	Dorohoi	3	-	3
8.	Câmpina	3	-	3
9.	Bacău	1	-	1
10.	Bălți	1	-	1
11.	Lipscani	1	-	1
12.	Nădab	2	-	2
13.	Căpleni - Dolj	1	-	1
14.	Aiud	2	-	2
15.	Satu Mare	4	-	4
16.	Arad	5	-	5
17.	Brașov	3	-	3
18.	Beiuș	1	-	1
19.	Moșatei-Dolj	2	-	2
20.	Sebeș	2	-	2
21.	Caracal	1	-	1
22.	Ploiești	8	-	8
23.	Câmpeni	2	-	2
24.	Buturugeni-Ilfov	1	-	1
25.	Sibiu	10	-	10
26.	Geoagiu-Hunedoara	1	-	1
27.	Băneasa	1	-	1
28.	Timișoara	4	-	4
29.	Bistrița	2	-	2
30.	Podeni-Prahova	1	-	1
31.	Oradia Mare	3	-	3
32.	Cluj	2	-	2
33.	Giurgiu	1	-	1
34.	Gomet-Cricov - Prahova	1	-	1
35.	Urlați	2	-	2
36.	Galăț	3	-	3
37.	Sighet	1	-	1
38.	Miercurea-Ciuc	1	-	1
39.	Clișcăuți-Hotin	1	-	1
40.	TOTAL GENERAL	174	3	177

Ulterior, după autorizarea radioamatorilor menționați în tabelul de mai sus, numărul noilor autorizați a crescut și mai mult, astfel, că la mijlocul anului 1939 în țara noastră cifra a crescut la 250 radioamatori de emisie-recepție.

Declanșat de Germania nazistă la 1 septembrie 1939, al doilea război mondial a întrerupt în toată Europa și, nu numai, activitatea radioamatorilor vreme de mai bine de 6 ani (1939-1945).

A fost cel mai întins război din istorie implicând în mod direct peste 100 de milioane de oameni din peste 30 de țări.

Activitatea radioamatorilor din Europa, și, nu numai, s-a reluat după încetarea războiului și demobilizarea armatelor țărilor beligerante, cu noile reglementări ale Conferinței Internaționale de Radio, Atlantic City, 1947.

1 Septembrie 1939

Bibliografie de referință

Site-uri dedicate:

www.itu.int www.iaru.org www.enciclopediaromaniei.ro www.wikipedia.org
www.astrosurf.com www.radioamator.ro www.yo7kaj.oltenia.ro www.eham.net
www.worldradiohistory.com www.radionostalgia-brusturi.ro

Surse documentare:

- INTERNATIONAL RADIOTELEGRAPH CONVENTION, Berlin, 1906
- CONVENTION RADIOTELEGRAPHIQUE INTERNATIONALE, Londres, 1912
- MONITORUL OFICIAL al României, partea I, nr. 147 din 8 iulie 1925
- INTERNATIONAL RADIOTELEGRAPH CONFERENCE, Washington, 1927
- MONITORUL OFICIAL al României, partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938

Publicistică:

- Enciclopedia României – Dimitrie GUSTI, București, 1936
- Orrin E. DUNLAP, Jr. – MARCONI, the man and his wireless, 1941
- Richard A. BARTLETT – The World of Ham Radio (1901-1950)
- Revista RADIO ROMÂN – anii 1925-1928
- Revista Radio-fonia – anii 1925-1926, 1928
- Ziarul Radio – anii 1928-1929
- Ziarul Radio și Radiofonia – anii 1929-1934
- Revista Radio (RADIOFONIE, TELEVIZIUNE, ȘTIINȚA PENTRU TOȚI) – anii 1934-1939
- Revista Radio-Adeverul – anii 1937-1940
- Revista Radio UNIVERSUL – anii 1934-1945
- YR5-Buletin – nr. 1-2, 3-50, anii 1936-1940